

Ніва

БЕЛАРУСКІ ТЫДНЁВІК

№ 18 (688)

4 МАЯ 1969 г.

ЦАНА 60 гр.

ОРГАН
ГАЛОЎНАГА
ПРАЎЛЕННЯ
БЕЛАРУСКАГА
ГРАМАДСКА-
КУЛЬТУРНАГА
ТАВАРЫСТВА

НАСУСТРАЧ 25-ГОДАЗЬЮ

БЕЛАСТОЦКІ
ПАВЕТ
ДОБРА ЦІ КЕПСКА?

БГКТ

Гарадок

Справаздачна-выбарчая канферэнцыя Гарадоцкага аддзела БГКТ адбылася 19 красавіка. Са справаздачным дакладам праўлення выступіў сакратар аддзела Мікалай Матэйчук, а са справаздачай рэвізійнай камісіі — Юрка Геніюш. Гарадоцкі аддзел дзейнічае няпоўную каденцыю, і таму яшчэ не паспеў шырока разгарнуць працы. Ён сваёй дзейнасцю павінен ахапіць тры грамадскія рады нарадовыя, а менавіта: Гарадок, Каралёвы Мост і Зубкі.

Але пакуль што дзейнасць БГКТ адчуваецца толькі ў ГРН Гарадок. Тут ёсць 9 гурткоў БГКТ, якія па меры сваіх магчымасцей бяруцца за падрыхтоўку беларускіх п'ес. Найлепш аматарскі рух развіваецца ў самым Гарадку. І дакладчык, і дыскутанты таварылі аб тым, што ёсць ужо значна лепш у параўнанні з тым часам, калі не было ў Гарадку праўлення аддзела. Ёсць усе падставы, каб было яшчэ лепш і каб арганізаваліся гурткі БГКТ ва ўсіх вёсках трох грамад.

Прысутныя на канферэнцыі выбралі новае праўленне і рэвізійную камісію, а таксама дэлегатаў на VI з'езд БГКТ. Новае праўленне аддзела ўзначаліў Мікалай Матэйчук, намеснікам яго з'яўляецца Сцяпан Копя, а сакратаром — Зося Пашкоўская. На старшыню рэвізійнай камісіі выбраны Юрка Геніюш.

Канферэнцыя закончылася прыняццём пастановы, якая ўкірункуе далейшую працу аддзела. Вёў канферэнцыю Мікалай Лебядзінскі. У ёй узялі таксама ўдзел сакратар ГП Уладзімір Юзвюк і прадстаўнік УСВ ВРН-у Анатоль Анісеровіч. (МХ)

Мілейчыцы

20.IV.1969 года адбылася ў Мілейчыцах справаздачна-выбарчая канферэнцыя аддзела БГКТ. Прыняло ў ёй удзел 39 асоб, у гэтым ліку 34 дэлегаты з паасобных гурткоў (на 45 выбарных) і 5 асоб гасцей. Партыйныя ўлады прадстаўляў член экзекутывы КП ПАРП у Сяміцічах тав. Андрэй Датчук і сакратар Павятовага камітэта ЗСЛ тав. Іван Харубін, а адміністрацыйныя ўлады — кіраўнік ВСВ прэзідыум павятовай рады тав. Яўген Леўчук. ГП БГКТ прадстаўляў Ул. Юзвюк.

У адрозненне ад іншых канферэнцый аддзелаў БГКТ тут моладзі было толькі каля 30% агульнага ліку дэлегатаў. Канферэнцыю вёў член праўлення аддзела БГКТ Барыс Абрамовіч. З абшырным справаздачным дакладам выступіў старшыня праўлення Анатоль Мартыновіч.

У дыскусіі забірала голас 12 асоб. Каля паловы дыскутантаў навязвала да 25-годдзя ПНР і выбараў у сейм і рады нарадовыя, 4 асобы кранала справы арганізацыйныя БГКТ (Мусько, Рышчук, Вішанка, Вашчук), у тым падзеі пашырэння дзейнасці на заходнюю частку Сяміціцкага павета. Некалькі дыскутантаў гаварыла аб навучанні беларускай мовы над развіццём аматарскага руху, удзелам у працы БГКТ інтэлігенцыі з Сяміціч, пашырэннем пачытнасці беларускай кніжкі і гэтак далей. Амаль усе яны станоўча ацэньвалі працу аддзела.

На канферэнцыі выбрана новае 11-асабовое праўленне аддзела БГКТ на чале з Анатолем Мартыновічам. Намеснікам старшыні выбраны А. Датчук, а сакратаром — Т. Вашчук. Вырашана, што ў працы VI з'езда БГКТ удзел возьме ўвесь склад праўлення.

Ул. Юзвюк

Восемдзесяты ўжо раз адзначае працоўны люд зямлі сваё свята — дзень Першага мая. Ва ўсіх краінах нашай планеты ў першамайскія дні вогненнымі зарніцамі гараць кумачовыя палотнішчы, ідуць калоны людзей працы.

У наш час няма больш магутнай сілы, чым сусветная армія рабочага класа. У сярэдзіне XIX стагоддзя лік усіх прамысловых рабочых не перавышаў 10 мільёнаў асоб. На пачатку XX стагоддзя сусветны пралетарыят складаў 30 мільёнаў. Цяпер лік рабочых і служачых ва ўсім свеце асягнуў 540 мільёнаў асоб. 150 мільёнаў рабочых, узначаліўшы народныя масы, устанавілі ўладу свабодную ад усялякай эксплуатацыі працы звыш чым на адной чвэрці зямлі. Гол за годам развіваецца эканоміка сацыялістычных краін, узмац-

няецца іх абаронная магутнасць, удасканалюцца грамадскія суадносіны, паліпшаецца жыццё працоўных.

Для нас — грамадзян ПНР — сёлетні Першамай мае асаблівае значэнне. Адбываецца ж ён у юбілейным годзе нашай народнай дзяржавы, знаходзіцца ж напярэдадні важней палітычнай падзеі — выбараў у сейм і рады нарадовыя.

Аб'яднанні ў Фронце адзінства народа, пад кіраўніцтвам Польскай аб'яднанай рабочай партыі, ідзем на здзяйсненне новых заданняў, якія накрэсліла нам выбарчая праграма ФАН і пастанова апошняга пленума ЦК ПАРП.

З нашых першамайскіх калон шлем сардэчнае прывітанне ўсім нашым сябрам, усім, хто змагаецца за мір, дэмакратыю і сацыялізм.

Добра ці кепска Беластоцкаму павету, што яго вёскі расцеліся вакол вялікага горада, прамысловага і культурнага цэнтра ваяводства і сталіцы ваяводства?

Пакуль аб гэтым разважаць, найперш некалькі слоў аб павеце ўвогуле. Сілуэт яго нетыповы. Калі б адрэзаць рукаў выцягнуты далёка на ўсход аж да граніцы польска-савецкай, Беластоцкі павет стаўся б бліжэйшым да кола, з цэнтральным палажэннем сваёй сядзібы ў Беластоку. Гаворыцца, што пры вызначэнні граніц паветаў і ваяводстваў бярэцца пад увагу гаспадарчую і адміністрацыйную сітуацыю данага раёна. Я не эканаміст, ды цяжка паверыць, каб эканоміка тэрыторыі вакол Беластока і ўсходніх прыгранічных вёсак павета была аднолькавай. У размовах, якія правяла я перад пісаннем артыкула, якраз знайшла пацвярджэнне розніцы паміж гэтымі раёнамі.

Усходнія тэрыторыі Беластоцкага павета выдзяляюцца сваёй, як бы сказаць, убогасцю (горшая зямля, тут найбольш адлогаў, адгэтуль найбольш людзей і асабліва моладзі выехала ў гарады, напрыклад, вёска Баброўнікі напалову апусцела, многа хат забітых дошкамі), забітасцю (кепскія і мала дарог, цяжкія даезды), слабейшым развіццём культурнага руху (менш тэлевізараў у вёсках, больш традыцыйных форм культурна-асветнай працы, святліцы замест клубаў, роля якіх зводзіцца часта да патанцовак).

Выдзяляецца ўсходняя тэрыторыя павета (мы назвалі яе рукавом) яшчэ і іншымі рысамі. Агульна сцвярджаецца факт, што заселена яна людзьмі вельмі гасціннымі, шчырымі, дабрадушнымі і ўражлівымі. Крыху замочна традыцыйнымі — не лёгка прыймаюць новае (напрыклад, справа клубаў «Рух» — культурных цэнтраў, якія апраўдалі сябе ва ўсёй краіне, а ва ўспомненых вёсках рукава людзі да іх яшчэ не пераканаліся). Расказвалі мне, як моцна трымаюцца тут людзі святліц і бароных іх у вёсках: Страшава, Юшкаў Пруд, Белявічы.

Кантакты ўсходніх вёсак з павятовай горадам рэдкія і зводзіцца да неабходных выездаў у раду нарадовую, часам на рынак. Каб ужо падсумаваць разважанні, скажам, што рукаў заселяе насельніцтва па паходжанню беларускае, якое ў сітуацыі пэўнай ізаляванасці больш чым рэшта павета захававала народны характар у абычаях і звычаях, поглядах, думках і спосабе жыцця. Падабалася мне вельмі, што кіраўнікі культуры Беластоцкага павета, а дакладна называючы Ян Трусяк (падінспектар да спраў культуры Павятовай рады нарадовай у Беластоку) ведаюць, бачаць і... цэняць гэтую народную спецыфіку рукава, значыць спецыфіку, якую надае яму народная беларуская традыцыя.

Улічваючы яе зраділася ў культуры Беластоцкага павета думка, каб стварыць на гэтай тэрыторыі скансен (музей на адкрытым павеце). Была б тут хата, як прыклад народнага вясковага будаўніцтва, былі б іншыя экспанаты, якія б гаварылі аб матэрыяльнай і духовай культуры этнічнай беларускай групы Беластоцкага павета.

Тэрыторыя вакол Беластока знаходзіцца пад уплывам горада. Уплыў тут праяўляецца ва ўсім: у гаспадарцы, у культуры, у спосабе жыцця. Многа людзей з гэтых вёсак працуе ў Беластоку, штодзённа даязджаюць у горад. Вёскі наогул вялікія, людныя. Нельга сказаць, каб моладзь з іх уцякала. Гэтая моладзь з горада прыносіць думкі, а часта і новыя формы грамадска-культурнай дзейнасці. Прабуе часам прышчэпіваць іх у сваіх вёсках. Людзі ў гэтых вёсках маюць больш грошай і выдаваць іх не вымушаны на ежу, бо яе маюць з гаспадаркі. Грошы выдаюць на люксусовае абсталяванне кватэр, уборы і трэба ім прызнаць, на культурныя мерапрыемствы. Людзі з-пад беластоцкіх вёсак часцей ініцыююць і будуюць у сябе дамы культуры, клубы. Грошы зарабляюць не толькі на працы ў беластоцкіх фабрыках і заводах. Вяс-

Працяг на стар. 4

♦ Пагзеі ♦ Здарэнні ♦ Факты ♦ Каментарыі ♦ Весткі ♦

СВЕТ

БССР

ПОЛЬЩА

ВАЯВОДСТВА

СЕСІЯ ў МАСКВЕ

26 красавіка г.г. закончылася ў Маскве надзвычайная Сесія Савета эканамічнай узаемадапамогі. Прынялі ў ёй удзел кіраўнікі камуністычных і рабочых партый і шэфы ўрадаў: **Балгарыі, Чэхаславакіі, Манголіі, ГДР, Польшчы, Румыніі, Венгрыі і СССР.** Польскую дэлегацыю прадстаўлялі **Ул. Гамулка і Ю. Цыранкевіч**, а на чале дэлегацыі СССР стаялі **Л. Брэжнеў і А. Касыгін.**

Сесія, якая пачала працу 23 красавіка г.г., выклікала зразумелае зацікаўленне на цэлым свеце. Дзяржавы, якіх прадстаўнікі заселі за канферэнцыйным сталом, даюць больш чым палову нацыянальнага даходу і 1/3 прамысловай прадукцыі свету. У аб'ядналым пасля заканчэння сесіі камюніке гаворыцца, што існавала тут аднадумнасць ва ўсіх асноўных справах і што прычынца яна да больш цеснага эканамічнага супрацоўніцтва між сацыялістычнымі краінамі ў будучыні. Сесія даручыла Выканаўчаму камітэту РЭУ, а перш за ўсё яе сёлеташняму старшыні **П. Ярашэвічу**, віцэ-прэм'еру польскага ўрада, і сакратару **М. Фаддзеву**, увесці прынятыя пастановы ў рэалізацыю.

З'ЕЗД КП КІТАЯ

Закончыўся з'езд КПК. Тое, што дайшло да нашага ведама, на з'ездзе было больш 1500 дэлегатаў, якія не прадстаўлялі сабой ніякіх партыйных арганізацый, таму што яны не існуюць. Дэлегатаў назначалі ваенныя камандзіры паасобных акруг. Можна смела сказаць, што быў гэта з'езд партыі, якая фактычна не існуе.

На з'ездзе не прынята ніякай праграмы на наступныя гады. Асноўнай яго мэтай было легалізаваць культурнай рэвалюцыі, а ў сувязі з тым змены структуры ўлады, за што барацьба ў Кітаі вядзецца ўжо ад 1967 г.

У новапрынятым статусе гаворыцца, што прапагандой партыі з'яўляецца Мао Цзэ-дун, а яго намеснікам — Лінь Пяо. Адным словам гэта статут прыватнай партыі Мао.

Новы ЦК складаецца з 170 членаў і 109 намеснікаў членаў ЦК. Толькі 45 чалавек — гэта члены дагэтуляшняга ЦК. На 170 членаў ЦК — 73 гэта ваенныя камандзіры, а 30 з лішнім з гэтага ліку кірую непасрэдна т.зв. рэвалюцыйнымі камітэтамі.

Фактычная ўлада аднак мае быць у руках 8 чалавек на чале з Мао. У гэтым ліку знаходзіцца жонка Мао, яго зяць, шэф асабістай аховы Мао, Лінь Пяо і іншыя.

ДЭ ГОЛЬ ПРАЙГРАЎ

У нядзелю 27.IV. г.г. адбылося ў Францыі рэфэрэндум. Дэ Голь заявіў перад гэтым, што калі большасць французцаў выкажацца «не», ён перастае быць прэзідэнтам. Так і сталася. Больш чым 52% французцаў на пастаўленыя пытанні ў галасаванні сказала «не». Ад панядзелку 28.IV. г.г. дэ Голь перастаў быць прэзідэнтам V Рэспублікі. Згодна з канстытуцыйнай функцыю прэзідэнта да новых выбараў прыняў на сябе старшыня сената. Да галасавання «не» заклікала м. інш. французская кампартыя. **А. К.**

ЛЕНІНА

У сувязі з гадавінай нараджэння Леніна адбыліся ў цэлай Беларусі вялікія ўрачыстасці. Як вядома, Ленін з'яўляўся тарачым прыхільнікам стварэння Беларускай дзяржаўнасці, БССР.

У Мінску адбылося ўрачыстае пасяджэнне з удзелам кіраўнікоў партыі і ўрада Беларусі. З дакладам «99 гадоў з дня нараджэння У. І. Леніна» выступіў першы сакратар Мінскага абкома КП Беларусі **І. Палакоў.**

У Дзяржаўнай бібліятэцы Беларускай ССР адкрыта выстаўку кніжак — Ленін і Беларусь. Між іншым экспануецца бібліяграфія ленінскіх артыкулаў і дакументаў, якія адносяцца да Беларускай Рэспублікі, а таксама выказванні У. І. Леніна аб Беларусі.

ФЕСТИВАЛЬ

Цэнтральны Камітэт камсамола Беларусі і Саюз пісьменнікаў Беларусі вырашылі правесці ў гэтым годзе рэспубліканскі фестываль маладой паэзіі. Прымаць удзел у ім маюць права маладыя паэты не старэй 25 год.

У верасні адбудзецца ў Мінску заключная тура фестывалю, пасля раённых і абласных.

Фестываль арганізуюецца з мэтай пашырэння камсамольскай тэматыкі.

ГASTPPI

Мінск наведаў адзін з лепшых камерных ансамбляў свету — квартэт імя Бетховена ў саставе народнага артыста РСФСР, прафесара Дзмітрыя Цыганова, лаўрэата Міжнароднага конкурсу Мікалая Забаўнікова, заслужанага артыста РСФСР Фёдора Дружніна, народнага артыста РСФСР, прафесара Сяргея Шыркінскага.

БЕРЛІНЦЫ

Спецыяльны курс беларускай мовы і літаратуры ўведзены ў Берлінскім універсітэце імя Гумальта. Берлінцы будуць вывучаць граматыку нашай мовы, знаёміцца з творамі беларускіх пісьменнікаў.

АГАРОДНІНЫ

Фабрыкай агародніны называюць у Гродне цяплічны-парніковы камбінат. У яго распараджэнні пяцсот тысяч квадратных метраў цяпліц. Штогод будзе вырошчвацца тут больш як чатыры тысячы тон агуркоў, цыбулі, салаты і памідораў.

ПЕРШЫ

Пачаўся выпуск новага часопіса, які называецца — «Веснік Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. Леніна» (серыя гісторыі, філасофіі, эканомікі і права).

ТЭЛЕВІЗІЙНЫХ

На Усесаюзным фестывалі тэлевізійных фільмаў, які адбыўся ў Ленінградзе, Беларусь паказала чатыры тэлефільмы. Узнагароджаны два беларускія тэлефільмы: «Агонь» рэжысуры **І. Вейняровіча** і «Кражонак» у рэжысуры **М. Калініна**. Сцэнарыі да другога фільма напісаў вядомы беларускі пісьменнік **Ул. Караткевіч.** **(С. Я.)**

ВЫБАРЫ

Ва ўсіх 80 выбарчых акругах канфэрэнцыя Польскай аб'яднанай рабочай партыі і іншых палітычных стронніцтваў выбралі сваіх кандыдатаў у паслы. Ваяводскія рады нарадовыя і камітэты Фронту адзінства народа выступалі за лакальнымі выбарчымі праграмамі. Ва ўсёй краіне праводзіцца кансультацыйныя сходы, на якіх кансультацуюцца з выбаршчыкамі спіскі кандыдатаў у грамадскія рады нарадовыя. 1 чэрвеня выбарэм 165 725 радных у 5.434 рады нарадовыя на 1969—1973 гады. Найбольшая колькасць асоб увайдзе ў склад грамадскіх радаў нарадовых. Агулам у грамадскія рады будзе выбрана звыш 112 тысяч радных.

ДРУЖБА

З нагоды 24 гадавіны падпісання дагавору аб дружбе і ўзаемадапамозе паміж Польшчай і Савецкім Саюзам адбыўся ў Варшаве ўрачысты канцэрт, у час якога з правамі выступілі: намеснік прэм'ера Пётр Ярашэвіч і пасол СССР у Польшчы Аверкій Арыстаў. Таварыш Пётр Ярашэвіч падкрэсліў перш за ўсё вялікае значэнне для Польшчы і польскага народа, вялікіх ленінскіх ідэй і Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі, а затым перааналізаваў развіццё гаспадарчых суадносін паміж абедзвюма краінамі. Суадносіны гэтыя з'яўляюцца важнай падбудовай нашых палітычнага адзінства.

Польска-савецкая дружба, — сцвердзіў прамоўца, — сталася неадлучным элементом палітычнага жыцця Еўропы. Для нас, палякаў, з'яўляецца яна падверджанай вопытам дваццацігоддзя парантынай незалежнасці, непарушнасці нашых межаў і мірнага развіцця.

Пасол СССР А. Арыстаў падкрэсліў вялікае значэнне дагавору для абедзвюх краін і пераказаў сардэчныя пажаданні для польскага народа ад савецкага народа.

ВІЗІТ

Па запрашэнню старшыні Рады Дзяржавы і Агульнапольскага камітэта Фронту адзінства народа Мар'яна Спыхальскага прабывала ў Польшчы з візітам дэлегацыя Цэнтральнага камітэта Нацыянальнага фронту Чэхаславакіі. Пры ўрачыстым прытанні старшыня дэлегацыі Эвжэн Эрбан заявіў: «Мы, чэхі і славакі, будзем больш рашуча чымсьці дагэтуль змагацца супраць усяго, што парушае палітычныя, эканамічныя і абаронныя сувязі Чэхаславакіі з сацыялістычнай супольнасцю, сувязі — якія ствараюць нашым краінам поўную гарантыю перад знешняй пагрозай.

У 2000 ГОДЗЕ

Пры прэзідыуме Польскай Акадэміі навук узнёк Камітэт даследаў і прагнозаў «Польшча 2000». Яго заданнем будзе арганізаваць комплексных даследаў, якія дазваляць прадбачыць аблічча краіны ў 2000 годзе.

У НОВАЙ ГУЦЕ

У сувязі з урачыстасцямі 20-годдзя Новай Гуты пастастаноўлена пабудаваць тут у наступным годзе помнік Уладзіміра Леніна. **(П)**

НАШЫ КАНДЫДАТЫ

Акруговыя камітэты Фронту адзінства народа, выслушаўшы прапановы палітычных партый і грамадскіх арганізацый, у мінулым тыдні зацвердзілі спісак кандыдатаў у паслы сейма Польскай Народнай Рэспублікі з Беластоцкага ваяводства.

У акрузе № 9, у састаў якой уваходзяць: горад Беласток і Беластоцкі, Бельскі, Гайнаўскі, Сакольскі і Сямбальскі паветы, кандыдатамі ў паслы зацверджаны: **З. Новак**, член ЦК ПАРП, старшыня Цэнтральнай камісіі партыйнага кантролю; **Э. Красоўская**, член Рады Дзяржавы і член Цэнтральнага камітэта Дэмакратычнага стронніцтва; **А. Лашэвіч** — член ЦК ПАРП, І сакратар Ваяводскага камітэта ПАРП у Беластоку; **А. Ляўко** — гаспадар з вёскі Пагарэлка ў Беластоцкім павеце; **Т. Пляўскі** — слёсар фабрыкі жалезных прылад у Беластоку; **Крыстына Маршалак** — галоўны рэдактар месячніка «Кантрасты»; **М. Адамец** — гаспадар з вёскі Сакі ў Гайнаўскім павеце; **В. Раманчук** — слёсар з Бельскай рашарні і **Г. Свідэрская** — грамадскі аграном з вёскі Сідра ў Сакольскім павеце.

У дзвюх іншых выбарчых акругах Беластоцкага ваяводства — у Элцкай (№ 10) і Ломжынскай (№ 11) — кандыдуе на паслоў у сейм па 7 асоб, а сярод іх: у Элцкай акрузе — **Ян Рызнар** — старшыня Ваяводскага камітэта Аб'яднанага людзкога стронніцтва ў Беластоку, а ў Ломжынскай акрузе — **Балеслаў Паддворны** — намеснік старшыні Рады Дзяржавы.

Адначасова Ваяводскі камітэт Фронту адзінства народа на сваім пленарным пасяджэнні зацвердзіў спісак кандыдатаў у радных ВРН. Ад імя Ваяводскай паразумейчай камісіі ПАРП і Стронніцтваў палітычных і грамадскіх арганізацый Беластоцчыны спісак 137-мі кандыдатаў прадставіў **А. Лашэвіч.**

Пленум прыняло гэты спісак і пераслала яго ў Ваяводскую выбарчую камісію, як спісак кандыдатаў Фронту адзінства народа.

ПЕРШАМАЙ

Жыхары гарадоў і вёсак Беластоцкага ваяводства ўрачыста адзначалі свята рабочых. Быў гэта ўжо 24 Першамай, якога святкавалі ва ўмовах поўнай свабоды.

Напярэдадні Першамая з усіх заводаў Беластоцчыны паступалі штодзень паведамленні, якія паказваюць, што рабочыя адзначаюць свята працоўных больш прадукцыйнай працай, намагаючыся датэрмінова выканаць абавязальнасці ў гонар 25-годдзя ПНР. На мітынгах і ўрачыстых сходах рабочыя выяўлялі сваю салідарнасць з усімі прагрэсіўнымі сіламі на свеце.

АГЛЯД

У мінулую нядзелю, 27 красавіка г.г., адбыўся ў Беластоцкім тэатры ваяводскі агляд аматарскіх калектываў нацыянальных меншасцей з Беластоцкага ваяводства. У аглядзе прынялі ўдзел 12 аматарскіх калектываў, а ў тым ліку — 4 беларускія. **(ВР)**

Нядзеля, 4.V.
9.15 Program dnia. 9.20 TV Kurs Rolniczy: „Uprawa lucerny”. 9.55 „Przypominy, radzimy”. 10.05 Dla młodych widzów: „Sport i zabawa” — program TV NRД. 11.05 „Z dzieł jednej rodziny” — film TV ZSRR. 11.25 „Kronika 50-lecia Kraju Rad — rok 1937”. 11.50 Dziennik. 12.05 „Ludzie i zdarzenia”. 12.25 „Najpiękniejsza jest muzyka polska”. 13.00 „Przemiany”. 13.30 Dla dzieci: „Baśnie dolnośląskie”. 14.00 „Wielka gra”. 14.50 „Spotkanie z pisarzem” — Witold Zalewski. 15.20 „Zasadzka nad rzeką” — film fab. USA. 16.50 Teatr TV: K. C. Norwid — „Stygmat”. 17.50 „Mała historia Filmu Polskiego” cz. I („W starym kinie”). 18.50 „Wieczorne rozmowy”. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 „Matężstwo doskonałe”. 21.20 PKF. 21.30 Wiadomości i filmowe sprawozdania sportowe z Kolarskiego Wyścigu ulicznego o Puchar MON oraz międzynarodowego meczu tenisowego Polska — ZSRR.

Понедзiatek, 5.V.
15.25 Program dnia. 15.30 i 22.30 Politechnika TV, kurs przygotowawczy. 16.35 Dziennik. 16.45 Dla dzieci: „Zwierzyniec”. 17.30 „Zapałka” — film pol. 17.50 „Echo Stadionu”. 18.10 Kino Krótkich Filmów. 18.40 „Eureka”. 19.30 Dziennik. 20.05 Teatr TV. M. Pałkowski: „Grający pomnik”. 21.10 „Panorama Literacka”. 21.40 „Koncert Oliwski”. 22.10 Dziennik.

Втorek, 6.V.
9.55 Dla szkół (kl. I i II). Język polski. J. U. Niemcewicz: „Powrót posła”. 10.35 „Królowa

stacji benzynowej” — film fab. radz. 11.50 Przerwa. 12.45 i 14.55 Przysposobienie Rolnicze: „Zapobieganie i zwalczanie chorób zbóż”. 13.20 Przerwa. 15.30 i 22.20 Politechnika TV I roku. 16.35 Dziennik. 16.45 „Wytrwali i wygrali” — film dok. pol. 17.05 „Telegram”. 17.15 Reportaż. 17.50 „Królowa stacji benzynowej” — film fab. radz. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 Telewizyjny Ekran Młodych. 22.00 Dziennik.

Środa, 7.V.
8.35 „Malgosia” — film fab. bułg. 9.55 Dla szkół (kl. VII) Historia: „W pracowniach wielkich uczonych”. 10.25 Przerwa. 10.55 Dla szkół (kl. VIII) Chemia: „Cement”. 11.25 Przerwa. 11.55 Dla szkół (kl. VI) Fizyka: „Wędrówka ciepła”. 12.25 Przerwa. 14.55 Program dnia. 15.00 „Matematyka w szkole”. „Jednokładność i podobieństwo” cz. II. 15.30 i 22.50 Politechnika TV, kurs przygotowawczy. 16.45 Dla młodych widzów: „Jak dawniej malowano” (Klub Pod Smokiem). 17.20 PKF. 17.30 „Kiedy trzeba podjąć decyzję”. 18.00 TV Kurier Warszawski. 18.15 „Mistrz Techniki 1968”. 18.45 „Głędła piosenki”. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 19.55 Studio Współczesne. A. Mularczyk: „Oddaj buty”. 20.40 Sprawozdanie z międzynarodowego meczu piłki nożnej Holandia — Polska. 21.15 Dziennik. 22.15 „Światowid”.

Czwartek, 8.V.
9.55 Dla szkół (kl. VIII) Historia: „W obronie pokoju”. 10.25 Przerwa. 10.55 Dla szkół (kl. VII) Język polski. L. Kruczkowski: „Kordian i cham”. 11.35 Przerwa. 12.45 Dla szkół (kl. I i II) Język polski: „Poezja manifestu artystycznego”. 13.15 Przerwa. 15.25 Program dnia. 15.30 i 23.00 Politechnika TV I roku. 16.35 Dziennik. 16.45 Dla młodych widzów: „Ekran z bratkiem”. 17.50 TV Kurier Kielecki. 18.05 „Nad Odrą i Bałtykiem”. 18.35 Film rozrywkowy. 18.50 Wszelchnia TV: „Nasi uczeni” — Stanisław Leszczycki. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.00 „Potyczki poselskie pisarzy” — Trybuna Telewizyjna. 20.40 Teatr Sensacji: J. Binder i W. Szuster: „Kryptonim Maks”. 21.40 „Refleksje”. 22.10 „Twórcy muzyki współczesnej” — Grażyna Bacewicz. 22.50 Dziennik.

Piątek, 9.V.

9.55 Dla szkół (kl. VII) Zajęcia techniczne: „Mechanizacja w rolnictwie”. 10.25 „Niezwykła klasa” — film fab. CSRS. 11.50 Przerwa. 15.05 Program dnia. 15.10 „Wybieramy zawód”. 15.30 i 22.40 Politechnika TV I roku. 16.35 Dziennik. 16.50 „Minuta milczenia” (Moskwa). 17.05 Dla dzieci: „Pan Półka i Spółka”. 17.25 TV Kurier Mazowiecki. 17.40 „Nie tylko dla pań”. 18.10 IV Festiwal Kultury Studentów w 25-lecie Polski Ludowej. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 Dziennik. 20.05 „Poligon”. 20.35 „Godziny nadziei” — film fab. pol. 22.05 „10 minut recenzji”. 22.15 „Sylwetka karykaturzysty” — Zbigniew Damski. 22.30 Dziennik.

Sobota, 10.V.

9.55 Dla szkół (kl. VII) Geografia: „Japonia”. 10.25 Przerwa. 10.55 Dla szkół (kl. VIII) Nauka o człowieku: „Sprawy piętnastolatów” — program II. 11.25 „Lecą żurawie” — film fab. radz. 12.55 Przerwa. 15.20 Program dnia. 15.25 Kurs Rolniczy: „Zasady działania chemicznych środków ochrony roślin”. 16.00 Program Tygodnia. 16.20 „Gry i zabawy w klasie I i II”. „Wychoowanie fizyczne naszych dzieci”. 16.35 Dziennik. 16.45 Dla młodych widzów: „Dla każdego coś miłego”. 18.00 „Gawędy wilków morskich”. 18.15 „Encyklopedia morza” — film. 19.00 „Hejnal” — rep. filmowy. 19.20 „Dobranoc”. 19.30 „Monitor”. 20.05 „Koncert Wiosenny”. 21.25 Dziennik TV i Wiadomości Sportowe. 21.45 „Lecą żurawie” — film fab. radz. 22.15 Filmowy program rozrywkowy.

Piątek, 2 maja

8.00 „Budzik”. 8.30 „Dzwonią, otwierajcie drzwi”. Film fab. 9.45 Dziennik. 10.00 „Wesołe 20.45 „Tydzień sportowy”. 21.00 „Tylko fakty”.

miasteczko”. 10.30 „Tańce narodów świata”. 11.45 S. Michałkow. „Zielony konik”. Spektakl TV. 13.00 Piłka nożna. „Dynamo” (Minsk) — „Torpedo” (Kutaisi) i „Spartak” (Moskwa) — „Torpedo” (Moskwa). 16.30 „Białoruś świętująca”. 17.00 Koncert świąteczny. 17.40 „Przygody Patofila i Filopata”. Filmy animowane dla dorosłych. 18.20 „Melodie estradowe”. 19.00 „Sztáfeta nowin”. 19.45 Sprawozdanie z mistrzostw świata w szachach. 20.00 Teatr barwna. 21.00 W eterze „Młodość”.

Sobota, 3 maja

8.00 Program rozrywkowy. 8.30 „Wiedza”. 9.00 „Muzyczny turniej miast” (Homel — Iżewsk). 10.00 Przegląd międzynarodowy. 10.30 „Postępowi mistrzowie szachów” (Leningrad — Moskwa). 11.00 Dla uczniów. 11.30 „Sztuka partii komunistów i klasa robotnicza”. 12.15 W eterze „Młodość”. 13.15 Kartki kalendarza muzycznego. 13.45 Dla uczniów o szachach. 14.05 „Sztuka muzyczna”. 14.15 „Rodem stąd”. Film TV. 15.00 TV barwna. 16.30 TV atlas narodów ZSRR. Estonia. 17.30 „Stowarzyszenie twórcze przegrod i fantastyki”. „Delegacja operatywna”. Część I. 18.30 Dziennik. 19.00 „Świat socjalizmu”. 19.30 „Wesele jesienne”. Film fab. 20.45 Koncert estradowy. 21.25 „Tylko fakty”.

Niedziela, 4 maja

8.00 „Kiosk muzyczny”. 8.30 „Tablice pamiątkowe Moskwy”. 9.00 Dla uczniów. Olimpiada biologiczna. I runda. 10.00 Literacko-muzyczna kompozycja. 10.45 „Godzina wiejska”. 11.45 Dla żołnierzy. 12.30 „Kronika życia muzycznego republiki. Rok 1964”. 13.05 „Korespondenci partyzantów”. 13.45 Koncert państwowego zespołu tańców ludowych „Zok”. 14.30 „Czas”. 15.00 TV barwna. 17.30 „Delegacja operatywna”. Część II. 19.00 „Siedem dni”. 19.45 W eterze „Młodość”. 20.45 „Tydzień sportowy”. 21.00 „Tylko fakty”.

В'ЕТНАМСКАЕ НЕБА

Цішыня...
і спакой
Ахуталі землю В'етнама,
Блакітнае неба
і сонца
Завялі калыханку адну.
Зялёная джунгля,
кветкі,
паляна
Дрымучыя, рыхтаваліся
да сну.
І раптам!
Адтуль —
дзе далё небасхілу,
З шумам,
грукатам,
звонам.
Надляцела яна — варожая сіла —
У землю
страляючы
громам.
Пасыпаліся бомбы цяжкім дажджом
На вёскі,
бальніцы і школы.
Ўскалыхнулася зямля
Пад страшэнным агнём,
Загулі,
завіселі
смяротныя пчолы.
За снарадам
валіўся
снарад,
На працягу летняга дня
Каторы раз ужо падрад
Паўтаралася
забойцаў гульня.
О, праклятыя,
лютая
каты!
Вы ўмеце спраўна знішчаць
Цэлыя вёскі,
сялянскія хаты,
Вы патрапіце добра страляць
Да бязбронных
матак
і дзетак.
Вам праціўнае нават
В'етнамскае неба,
Вобраз ніў і палёў,
колер кветак.
Вы ўпэўнены ўсе
што так трэба,
Што
вайна
неабходна...
Але, знайце!
Вы —
за рулём самалёта,
І тыя, што згодна
Дасце
загад
да палёта...
Знайце адно!
Калі сёння звініць над Ханом,
Заўтра — дзе Вашынгтон
Завініць
сталёвая зброя,
Людскі
пачуецца
стогн.
Сяргей Сац

МАСТАЦКАЯ ВЫСТАЎКА

У Варшаўскім адзеле БГКТ (Сенаторская 8) нядаўна наладжана мастацкую выстаўку Казіміра Швайноўскага, які прадставіў вялікую колькасць высокамастацкіх графік, прысвечаных пераважна помнікам літоўскай культуры ў Народнай Польшчы. Мастак Казімір Швайноўскі з'яўляецца сакратаром Варшаўскага аддзела Літоўскага грамадска-культурнага таварыства. Яго выстаўка ў нашым адзеле сведчыць аб цесным супрацоўніцтве двух братніх таварыстваў.

На здымку: Казімір Швайноўскі ля сваёй выстаўкі ў Варшаўскім адзеле БГКТ.

Фота М. Шытэрка

БЕЛАВЕЖА

ОРГАН ЛІТАРАТУРНА-МАСТАЦКАГА АБ'ЯДНАННЯ ПРЫ ГП БГКТ

№ 125

ЖАДАННІ

Дроў накалю,
Печ напалю
Увечар.

Прыдзе спакой,
Крапе рукой
За плечы.

І павядзе
Думка мяне
Удалеч,

Я буду сніць
Цудоўныя сны —
Жаданні.

Маё жыццё,
Як злудны сон
Праходзіць.

Табе адной
Гэты радок

Валодзіч.

Ул. Гайдук

* * *

Дароце

Ад цябе пачынаецца дзень...
Для цябе ажывае свет.
З сонцам ў прыгаршчах
ранак ідзе
і купаецца ў харастве.

Дыяменты блішчаць на траве,
чорны дрозд засвістаў на вярбе
і лагодны ветрык павяеў.
Уздыхнуў, паляцеў да цябе.

Для цябе толькі ранак праснуўся.
Будзе цёплы, цудоўны дзень!
Ап'янеўшую пчасцем вясну
па ўзгорках вядзе чарадзеі.

Ты там недзе вышла на двор,
ў захапленні маргнула вачыма.
І напоўнілася хараством —
свежым ранкам вясеннім, дзяўчына.

Дык прымай. Гэта я шлю табе
гэты ранак ва ўсім харастве!..
Ад цябе пачынаецца дзень,
для цябе нараджаецца свет.

Алесь Свіськ

ПАЭЗИЯ

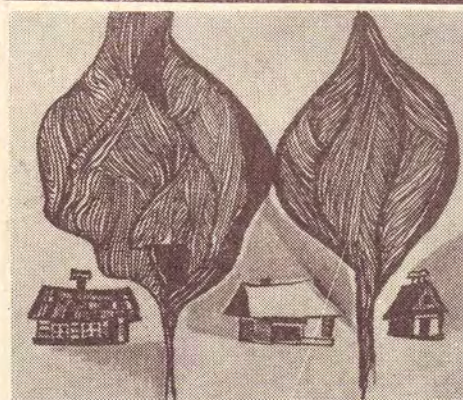
Паверыўшы ў паэзію крыло,
ў інтымнасць Сафо, элегійнасць Крус,
агню я аддаю свой груз,
паверыўшы ў паэзію крыло.
Лячу я на тваё святло —
загінула ў ім Сафо, Дэ ля Крус!
Або за мяккае было крыло...
Або — за аб'ёмісты быў груз...

І. Чыквін.

ПОБАЧ СЯБЕ

Праследую рэчы
недасканалыя
праследую думкі
без зместу
абцяжараныя
нашай аграічанасцю
немагчымасцю параўнацца з імі
мы ўзалежненыя
не ад іх
яны пазбаўленыя
нас
асобна трываем
пабоч сябе
недасканалыя

Яша Бурш

ВЯСНА

Вясна прыносіць нам пацехі,
Цячэ бурліваю крыніцаю.
Змывае з хатаў шэрыя стрэхі,
Смяецца новай чарапіцаю.

Змывае хаткі-церамкі,
Зблудзелыя, драўляныя.
У рад станоўляцца дамкі
Цагляна-мураваныя.

З дарогаў каляіны гінуць,
Глыбокія — вясковыя.
Шляхі на цэлую краіну
Сцелюцца асфальтовыя.

Прапаў дзесь бразг «жалезнякоў»,
А з ім доля праклятая,
Прышла вясна да мужыкоў
Цудоўная, багатая...

В. Асіповіч

ЭСТОНСКАЯ П'ЕСА У БЕЛАСТОЦКІМ ТЭАТРЫ

Добра сталася, што Беластоцкі дзяржаўны драматычны тэатр імя Аляксандра Вянгеркі прынамсі на малой камеральнай сцэне ўвёў у свой рэпертуар п'есу сучаснага эстонскага пісьменніка Эгона Ранета. Добра таму, што літаратура гэтай рэспублікі мала ў нас вядома. Не толькі літаратура, яе гісторыя таксама.

Эстонія знаходзіцца ля ўсходніх берагоў Балтыйскага мора. Займае плошчу ў 45100 квадратных кіламетраў. Перад вякамі на гэтай зямлі жыў угра-фінскі народ званы эстамі. У XIII ст. эстонскую зямлю авалодалі рыцары ордэна мечавых кавалераў. Пасля Эстонія была раздзелена між польскім і шведскім каралствамі. У 1721 годзе заваявала яе Расія. Пасля I сусветнай вайны Эстонія адарвалася ад Расіі і была ўтворана самастойная буржуазная рэспубліка. Ад 1940 года Эстонія з'яўляецца саюзнай рэспублікай Савецкага Саюза.

Пачаткі эстонскай літаратуры сягаюць XVI ст. Аднак сучасная літаратурная эстонская мова, падобная беларускай літаратурнай мове, склалася ў пачатку XIX ст., калі ў 1857—1861 гадах паэтам Ф. Кройцвальдам быў напісаны і выдадзены народны эпос «Калевіпоэг». Найбольш буйна заклікала эстонская літаратура талентамі і творами пры савецкай уладзе, асабліва пасля апошняй вайны.

Эгон Ранет — адзін з выдатнейшых сучасных эстонскіх празаішчыкаў. Ён піша апавесці, п'есы і фільмовыя сцэнарыі. Нарадзіўся 58 год таму назад у сям'і чыгуначнага рабочага са сталічнага горада Талін. Пакуль стаў пісьменнікам, прайшоў цвёрдую школу жыцця. Доўгі час працаваў звычайным чорнарабочым. Ад 14-га года жыў без маці.

П'еса «Браканьеры» (эстонскі тытул «Салжкітід», а польскі — «Клусовніцы»), якую ставіць беластоцкі тэатр, атрымала высокую мастацкую ацэнку не толькі ў Таліне, але ў Маскве і ў іншых савецкіх гарадах. Асноўная яе мастацкая вартасць заключаецца ў тым, што Эгон Ранет пры дапамозе нямногіх дзеючых асоб і простых мастацкіх і сцэнічных прыёмаў патрапіў адмаляваць вялікія праблемы чалавечага жыцця. Вось двух людзей — Ягуп і Адам — сустракаюцца ў глухой леснічоўцы. Ягуп, па прафесіі ляснічы, з'яўляецца прастадушным чалавекам, які, быццам біблейны прарок, за ўсё жыццё нікога не пакрыўдзіў. Яго кампасам з'яўляецца «Біблія». Адам — па прафесіі мастак жывапісец. Яго жыццё запаўняюць дзве стыхіі: гарэлка і жанчыны. Лёс іх абодвух спалучае любоў да адной жанчыны. Аўтар п'есы не асуджае аднаго і не хваліць другога. Наадварот, аказваецца, што «Біблія» не заўсёды з'яўляецца дасканалым кампасам у жыцці, а пад павярхоўнасцю мастака прайдзісвета крыецца чалавек высакародных пачуццяў. Такім чынам п'еса пераўтвараецца ў мастацкую дыскусію аб сэнсе чалавечага жыцця, аб асноўных вартасцях і таямніцах душы чалавека.

У ролі Ягупа выступіў Яўгеній Дзевоньскі, а Адама прадставіў Станіслаў Секерскі. Абодва яны паказалі высокае акцёрскае майстэрства. У ролі трэцяй дзеючай асобы, Мэлі, выступіла Мар'я Шадкоўская. Яна, на жаль, не дараўняла сваёй іграй калегам па сцэне.

Паглядзець п'есу Эгона Ранета «Браканьеры» варты арганізатарам і апекунам аматарскага драматычнага руху. На маю думку, яна дасканала надаецца на аматарскую сцэну. Тут толькі тры дзеючыя асобы. Месца дзеяння зусім не змяняецца. Гэта адзін пакой у леснічоўцы. Аднаго толькі баню, што аматары не патрапляць пераказаць глыбіні ўнутраных перажыванняў яе герояў. А гэта ў п'есе «Браканьеры» вельмі важнае. Спрабаваць, аднак, можна.

В. Рудчык

«Ніва»
№ 18 (688)

4 мая 1969 г.
3 стар.

Пачатак на стар. 1

БЕЛАСТОЦКІ ПАВЕТ
ДОБРА ЦІ КЕПСКА?

ковья жанчыны прыносяць і прадаюць у горадзе, па хатах і дзяржаўных установах без кантролю прадукты гаспадаркі (яйкі, смятану, масла, і г.д.). Тавар ідзе з рук у рукі, абмянае рынак і дзяржаўны гандаль.

Трэба сказаць, што ў гаспадарчым дабрабыце жыхароў пры беластоцкіх вёсках культура мае характар т.зв. «кансумцыйны». Такое акрэсленне выступае тады, калі ў акрэсленай грамадскай групе няма пастаяннага творчага руху, а культура прыймаецца пасіўна. Хтосьці там культурныя цэннасці стварае для нас. Мы глядзім, але не пераймаемся. Выдаецца, што даступнасць да прафесійных форм культуры фармуе такую паставу. Навошта мучыцца, калі можна скончыць у Беласток і ўсё на месцы.

Ажывілася культурнае жыццё ў прыбеластоцкіх вёсках, тады, калі па ініцыятыве аддзела культуры Павятовай рады нарадавай у Беластоку былі ў мінулым годзе пакліканы штатныя ар-

ганізатары культурна-асветнага жыцця ў мясцовасцях пакуль такіх: Васількаў, Навадворцы, Клепачы, Харошча, Агароднікі, Заблудаў, Новаалександрова. Даходзіць добры культурны цэнтр у Гарадку і будучы ў Міхалове, дзе пасля хуткага заканчэння рамонт у тамтэйшым доме культуры (за 1 мільён злотых) трэба спадзявацца добрай працы для мястэчка і ваколіцы.

Беластоцкі павет можа пахваліцца добрай сеткай лектарскіх пунктаў. Слабей, як і ўсюды, з чытальніцтвам. Але тут справа датычыць ужо кнігазбору, які ўсё яшчэ не такі, як трэба было б.

Дапрацаваўся павет ужо пэўнай спецыялізацыі ў культурна-асветнай дзейнасці. Паводле гэтага тэзісу кожны з клубоў мае выдучую форму ў сваёй працы: драматычныя формы, вакальныя, праца з дзяццямі, фотафільм.

Як бачым, свае добрыя і дрэнныя бакі мае палажэнне Беластоцкага павета. У развіцці і ўспрыманні культуры і асабліва той вялікай, як: прафесійна-нальны тэатр, аркестр, розныя клубны ініцыятывы ў Беластоку, доступ да вайсковых бібліятэк, чытальняў, архіва і музеяў, Беластоцкі павет напэўна прывіліяваны. Але і каларыт уласны прыбеластоцкі мясцовасці страцілі. Жывуць славай горада, як яго спадарожнікі. Добра гэта ці дрэнна?

Вера Леўчук

НАСУСТРАЧ
УІЗЕЗАУ
БІКІПЕРАДЗ'ЕЗДАВЫЯ
ЎРАЖАННІ

Я абавязваўся абслужыць 20 гурткоў перад павятовай канферэнцыяй. Хоць было цяжкавата: завеі, п'якасцы не хадзілі, але абавязанне выканаў. Правёў у 21 гуртку сходы. Найбольш гурткоў абслужыў у ГРН Кляшчэлі (7). Быў у Грузцы, Дашах, Жуках, Папрабах, Саках, Сухавольцах і Дабрывадзе. У Сухавольцах на сход прыйшлі старэйшыя мужчыны, кабеты і моладзь. Святліца была бітком набіта. Прасілі аб рэпертуар, фільмы і каб іх не забывала «Лявоніха». Сухавольцы — вёска дружная.

Святліцу пабудавалі грамадскім чынам. У Дашах у адной школьнай зале сход моладзі, а ў другой — сход гаспадарчага гуртка. Калі скончыўся сход моладзі, то старэйшыя запрасілі мяне на сход гаспадарчага гуртка, каб прадэкламаваць «Максімку» і іншыя вершы. Калі параўнаць Дашы калісьці і цяпер, то за 10 гадоў змяніліся да непазнання. За гэты час пабудавана 40 мураванак і 7 гаспадарчых пачне будаваць у гэтым годзе. А трэба сказаць, што мураванкі пабудаваны прыгожыя, прасторныя і некаторыя з горкамі. Вельмі прыгожая вёска Жукі. На сход прыйшлі да солтыса старэйшыя і моладзь. Пасля сходу глядзелі тэлевізар. З гурткі абслужыў у ГРН Дубічы Царкоўныя: Прабавец, Тапаркі і Тафілаўцы. Вельмі хочацца падзяліцца параўнаннем дзвюх вёсак. Маладая вёска Тапаркі, але вельмі дружная. Купіла дом з пляцам, арганізавала прыгожы клуб, на сходзе поўна

святліца моладзі і старэйшых. Прабавец — вёска вялікая, але нядрожная. Любіць наракаць, што ў іх нічога няма. Але каб самім пастарацца, то не. Прэзідыум ГРН у Дубічах Царкоўных згаджаецца аплачаць клуб, каб толькі знайшлі адпаведнае памяшканне. На сходзе моладзь наракала, што яна пакрыўджана, што няма дзе правесці культурнае час. Раў я ёй, каб узяла прыклад з Тапаркоў. Апрача таго, я ў гэтай справе гутарыў у Павятовым камітэце ПАРП і Стронніцве людowym. Інструктар БГКТ звяртаўся да кіраўніка «Рух», але памяшканне, якое прапанаваў у Грабаўцу на клуб, замалое. Сакратар гуртка ў Грабаўцу на сходзе задэкларавалі: калі будзе святліца, 6500 зл на тэлевізар. У Саках гурток моцны. 7 настаўнікаў, 7 старэйшых актывістаў з Адамцам на чале. Членскія ўзносы аплочаны. Залешаны просяць, каб арганізавалі гурток у іх. Пакуль гуртка ў Кляшчэлях няма, але думаю, што і там будзе арганізаваны, бо было б і брыдка, каб ва ўсіх вёсках грамады былі гурткі, а ў Кляшчэлях не знайшлося беларусаў ахвотных арганізаваць гурток. У ГРН Нарва абслужыў 3 гурткі: у Васьках, Храбустоўцы і Макаўцы. У Макаўцы адчуваецца нядабаласць моладзі: тэлевізар неналаджаны, святліца пад замком. Сход адбыўся ў памяшканні бюро спудзельні прадукцыйнай. Моладзі было мала, частка пайшла на адкрыццё гасподы ў Нарве. Старэйшыя наракалі на бездапаможнасць моладзі. Гурток у Бялках аплациў 100% членскіх узносаў за 1968 год. Старшыня гуртка і сакратар абяцалі сабраць складчыну за 1969 год таксама ў 100%. У Агародніках да актывістаў належыць сям'я настаўніка Леановіча. Запісалася 5 новых членаў, якія часткова аплацилі членскія ўзносы за 1969 год. Апрача таго правёў сходы ў Вітаве, Арэшкаве, Дубічах Асочных, Збучу, Дубінах і Ягдніках. Пры абслугоўванні гурткоў прадаў 100 календароў і сабраў каля 500 злотых складчын.

В. Дзун

На старонках красавіцкага нумара.

ПОЛЫМЯ

Нумар адкрываецца апазданымі пра Леніна. Аўтарамі іх — В. Хомчанка, К. Паўстоўскі, М. Ціханаў, Л. Радзішчаў і Л. Ракоўскі. Максім Лужанін выступае з цыклам вершаў з пабыўкі ў Амерыцы. Друкуецца таксама заканчэнне рамана Лідзіі Арабей «Іскры ў папалішчы» і нарыса Аляксандры Ус і Алены Уладзіміравай «Вікторыя», на якія звярталі мы ўвагу ў мінулым месцы. У нумары шмат перакладаў. Апрача ўспамянутых вышэй твораў пра Леніна, часопіс друкуе даваенную паэму польскага паэта Станіслава Рышарда Дабравольскага «Яносік з Тарховой» у дасканалым перакладзе Максіма Танка. Паклонінікам Максіма Багдановіча прапануем артыкул Р. Бярэжкіна «Па законах красы». Артыкул абшырны і дае добрую арыентацыю ў творчасці выдатнага беларускага паэта. Чытачы, якіх цікавіць беларуская сцэна (наогул, мала вядомая ў нас галіна беларускай культуры) пашыраць несумненна свае веды працягваючы артыкул Барыса Бур'яна «Сэрца з сэрцам гутарку вядзе». Расказваецца ў ім пра творчасць народнай артысткі СССР Л. Ржэцкай і народнай артысткі БССР В. Галіны.

Ювэ

У ГАЙНАЎСКІМ ТАРТАКУ

Сыравіна проста з лесу трапляе на спецыяльны склад, дзе маніпуляцыйныя брыгады праводзяць уступную «апрацоўку». Яны рэжучь яго механічнымі пілкамі на адпаведнай даўжыні калоды і перадаюць іх да іншых аддзелаў заводу.

Міхал Якубоўскі — брыгадзір маніпуляцыйнай брыгады — за працай.
Фота Цаф — Сянько

Набліжаецца вялікая гадавіна Польскага Чырвонага Крыжа — 50 год яго дзейнасці ў Польшчы. Беластоцкая арганізацыя ў гэтым юбілей (адбудзецца ён у маі) прадставіць свае багатыя дасягненні.

Сёлеташнія дні ПЦК (8—15 май) спалучацца з 50-годдзем ПЦК. Лозунг на гэты год такі: апека над адзінокім і хворым чалавекам.

Крыху інфармацый аб гэтай дзейнасці ПЦК. Працуе зараз у ваяводстве 7 пунктаў апекі над хворым і адзінокім. Першы такі пункт паўстаў у 1962 годзе ў Беластоку, апошнія тры пункты ў 1968 годзе ў Бельску, Гайнаўцы і Сасколцы. Пункты вядуць навучанне сяцёр пагадоў ПЦК, заданнем якіх — несці дапамогу. Дагэтуль курсы прайшло 350 асоб. Запатрабавана на апеку і на сяцёр пагадоў ПЦК вялікае і ўсё расце. Мала-памалу апека гэтай ахоплівае і вёску, дзе не менш, як у горадзе, а мо і больш, папрабуючы, старых,

ПРЫДЗІ КА МНЕ З
ПАЦЕХАЙ ПЦК!

хворых людзей. Улічваючы пэўную заплату, якую атрымліваюць сёстры за свае паслугі, нагаварваем жанчын карыстаць з курсаў ПЦК і заняцця высокай ідэяй дапамогі і апекі.

Часта людзі прысылаюць падзяку Польскаму Чырвонаму Крыжу. Вось адзін такі прыклад. Запісала яго ў Ваяводскім праўленні ПЦК у Беластоку: «Два гады таму я цяжка захварэла, злягла. Насталі для мяне дні горчых і безнадзейнасці. Я адзінокая, не маю сваякоў, і толькі дзякуючы ПЦК знайшла людзей сапраўды блізкіх, праз якіх вяселей перажываю свой горкі лёс. Сястра, якая мною апакуецца, Данута Гануцік і кіраўнічка пункта апекі над хворым Надзея Бірук вельмі добрыя і сардэчныя для мяне. Я хачу ім і ПЦК падзякаваць за гэта».

Ёсць ужо шматгадовыя заслужаныя сёстры пагадоў ПЦК. Успомненая Данута Гануцік працуе ад 1963 года, а Надзея Бірук з'яўляецца кіраўніком беластоцкага пункта ПЦК ад пачатку яго існавання — 1962 года. З Польскім Чырвоным Крыжам звязана была яшчэ да вайны. Бачыла я архіўную здымку нейкага курса з 1933 года, на якім пані Надзея сярод бадай 30-ці асоб выдзяляецца сваёй прыгожасцю і сімпатычным выглядам уваголе.

Несці дапамогу і пацеху — гэта адно з галоўных заданняў ПЦК. І зараз Ваяводскае праўленне звяртаецца да школьнай моладзі, да ўсіх людзей з заклікам: звярніце ўвагу на людзей старых, адзінокіх! Падайце руку, усміхніцеся!

Багатая гісторыя 50 год працы ПЦК выткана з нітак дапамогі і добрай волі чалавека. Гісторыя таго, што можа чалавек чалавеку быць братам.

В. Л.

Наш 21 Каляндар

СЯБАР
БЕЛАРУСАЎ

Выдатны польскі кампазітар, ураджэнец Беларускай зямлі, Станіслаў Манюшка, сто пяцьдзесят гадавіна з дня нараджэння адзначаецца 5-га мая гэтага года, вельмі цесна быў звязаны сваёй творчасцю з беларускім асяроддзем. У нашым артыкуле мы каротка пазнаёмім чытачоў з паасобнымі фактамі, якія маюць адносіны да беларускіх сувязей вялікага польскага народнага кампазітара.

«Ніва»
№ 18 (688)4 мая 1969 г.
4 стар.

Нарадзіўся ў невялікай вёсцы Убель, непадалёк ад Мінска, які ў тых гадах ўжо з'яўляўся культурным цэнтрам краіны, у якім канцэнтраваліся ўсялякія абласныя адміністрацыйныя ўстановы, гімназія, педагагічнае вучылішча, духоўная семінарыя, тры бібліятэкі, тэатр, канцэртная зала, летняя аперэта і т.п. У Мінскай губерні налічвалася звыш 20 сярэдніх навучальных устаноў, — лічба, па ўяўленні таго часу, вялікая. У самым Мінску была шматлікаявая інтэлігенцыя: беларуская, польская і руская. Тэатральныя сезоны ў Мінску заўсёды праходзілі з вялікім ажыўленнем, — часамі ў горадзе працавала адначасова некалькі антрэпрыз і часта даваліся канцэрты, аб якіх сам Манюшка пісаў, што прапрама іх звычайна была на высокім узроўні і адзначалася добрай падборкай выканаўцаў.

Станіслаў Манюшка рана пакінуў сваю родную вёску для Варшавы, дзе пачаў вучыцца, потым працягваў сваю адукацыю ў Берліне. Часцей за ўсё ён, аднак, стараўся знаходзіцца ў Мінску, наведваючы свой любімы горад пры кожнай нагодзе, нават і тады, калі на пастаяннае жыхарства пераехаў у Вільню.

Манюшка ледзь толькі дасягнуў 24-гадовага ўзросту, калі вядомы антрэпрэнёр Шмідткоф упершыню паставіў

напісаную ім аперэту «Латарэя». Аперэта мела ў мінскай публіцы поспех. Па просьбе рэжысёра драматычнага тэатра Курлова, Манюшка стварае музычную ілюстрацыю да драмы «Каспер Хаўзер» вытрымаўшай у Мінску, дзякуючы гэтаму, рэкордную колькасць дваццаці аднаго спектакля, усе без выключэння пры поўных зборах.

Ужо гэтыя першыя крокі дапамаглі Манюшку ў далейшым развіцці тэатральных і музычных кантактаў. На таленавітага кампазітара звярнула ўвагу крытыка, паяўленне яго новых твораў горада прывіталі, і знаткі музыкі пачалі адносіцца да маладога кампазітара з вялікай цікавасцю.

Поспех Манюшкі ў нейкай ступені залежаў таксама ад таго, што ў Мінску, у асобе аднаго з беларускіх сяброў, пачынаючы кампазітар знайшоў вельмі таленавітага аўтара лібрэта для сваіх твораў. Гэтым чалавекам быў Вікенцій Дунін-Марцінкевіч — выдатны беларускі пісьменнік. Яго супрацоўніцтва з Манюшкам аказалася карысным для іх абодвух. Калі Марцінкевіч разбудзіў у Манюшку цікавасць да далейшай творчасці, то Манюшка, са свайго боку, узбудзіў у Марцінкевіча любоў да тэатра, як аб гэтым пісаў сам Марцінкевіч у сваіх запісках.

Справа нацыянальнага школьніцтва, як і наогул асветы, заўсёды будзе ўзбуджаць азартныя дыскусіі. Гэта добра, добра таму, што сістэму асветы заўсёды трэба дасканаліць хача б і таму, што паяўляюцца новыя праблемы звязаныя з прагрэсам жыцця. У сувязі з вышэй сказаным хочацца закрануць некалькі пытанняў беларускага школьніцтва.

Якія цяжкасці маюць настаўнікі? Іх, як заўсёды, ёсць шмат. Пакуль што затрымаемся пры праграмах навучання для беларускай мовы, паколькі справа падручнікаў ужо крыху ўладкавана (адносіцца гэта да пачатковых школ).

Настаўнікі, а прынамсі кіраўнікі павятовых метадычных цэнтраў, беларускай мовы наракаюць, што праграма для пачатковых школ не зусім добрая. Найгоршым з'яўляецца той факт, што яна амаль поўнаццо капіравана з праграмы польскай мовы, а ў сувязі з тым вельмі абшэрная. Настаўнікам вельмі цяжка рэалізаваць гэтую праграму ў 3 гадзінах заняткаў у тыдні. Гэта пагаршае і той факт, што ў большасці школ заняткі па беларускай мове вядуцца ў спалученых класах. Яшчэ дрэнным бокам праграмы ёсць і тое, што яна напісана на польскай мове. Некаторых звяротаў (напр. *gównowaznik zdania*) настаўніку не пад сілу перакласці на беларускую мову, тым больш, што ў польска-беларускім слоўніку такога перакладу таксама няма. Праграмны матэрыял на толькі шырокі, што настаўнік не мае часу карыстацца «Вясёлкай» ці «Бярозкай».

Змены праграмы патрабуе сітуацыя ў II класе, дзе беларуская мова выступае як прадмет. Матэрыял тут на толькі абшэжны, што настаўнік вымушаны на кожным уроку браць новую літар-

КЛОПАТЫ і ЦЯЖКАСЦІ

ку, а вымушаны таму, што мусіць перарабіць у адным годзе і буквар і чытанку для II класа.

У сувязі з перагрузкай праграмы трэба б перадумаць, ці ёсць патрэба ўводзіць такія практыкаванні ў пісьме, як напр. уласная біяграфія ці прашэнне. Звязана гэта, здаецца, не толькі з перагрузкай праграмы, але і з практыкай жыцця. Гэта факт, што не забараняецца ў нас пісаць прашэння на беларускай мове, але практычна ўсе маладыя людзі пішуць іх выключна на польскай мове. Хіба не будзе ніякай крыўды, калі коштам такіх практыкаванняў у пісьме вучань лепш пазнаёміцца з правапісам ці літаратурай.

Нецікавая сітуацыя з падручнікамі для праматыкі. Дзве кніжкі па граматыцы служачы для трох класаў. Калі вучаць розныя настаўнікі, дык паасобныя практыкаванні часта паўтараюцца. У такой сітуацыі настаўнік дыктую найчасцей, вучні запісваюць, а потым са спыткаў вучацца граматыкі.

Чым лячыць гэтыя клопаты і цяжкасці? Ведаем, што падручнік для IV класа, які мае вайсці ў карыстанне ад 1 ве-

расня г.г., будзе з праматыкай, падобны будзе ў III і II класах. Але гэта не вырашае праблемы. Цікавыя прапановы ў гэтым напрамку з'яўляюцца др. Ежы Немец дырэктар Акруговага метадычнага цэнтра. Сказаў ён, што ў такой сітуацыі неабходны ёсць каардынатар праграм і метадыкі, а ў сувязі з тым ёсць неабходнасць паклікання пры Акруговым цэнтры секцыі беларускай мовы. У сувязі з тым, што мы наогул нямаем ведаем аб нацыянальных школах, неабходна рабіць тут пэўныя доследы. Напрыклад, неабыхавай справай у метадыцы з'яўляецца факт навучання 3-х моваў у пачатковай школе і то блізкіх моваў, а на гэтую тэму мала ў нас ведаецца. Неабходным з'яўляецца таксама шырэйшы кантакт з кіраўнікамі школ, дзе навучаецца беларуская мова. Вельмі цікавай прапановай дра Е. Немец была справа дзейнасці ліцэяў на рэч пачатковых школ. Справа заключаецца ў тым, каб ліцэі рабілі сустрэчы з кіраўнікамі школ, запрашалі іх на ўступныя экзамены і т.п. У адпаведных калектывах неабходна абсудзіць справу эканамізацыі працы вучня і настаўніка, а ў сувязі з гэтым справу праграмы і рэалізацыі з пэўных партый матэрыялу на фоне ўсіх прадметаў.

Аказваецца, што можна пераадолець клопаты і цяжкасці звязаныя з навучаннем беларускай мовы ў школах, але да таго патрэбныя людзі, а прынамсі шмат каардынатораў гэтых спраў пры ООМ у Беластоку. Добрая воля прыпадковых людзей нікога тут не паможа. Напамінаем адпаведным уладам, што справы звязаныя з метадыкамі і праграмамі нацыянальнага школьніцтва змогуць вырашацца толькі ў нас, а не далёка ў міністэрствах.

А. Лабановіч

Пра Беласточчыну і пра нас

Штотыднёвік грамадзянскай міліцыі «W Służbie Narodu» увесць свой нумар ад 23 сакавіка прысвяціў Беласточчыне. Знаходзім тут, між іншым, інтэрв'ю са старшынёю Ваяводскай рады нарадавай у Беластоку Стэфанам Жмійкам, артыкулы аб многіх выдатных міліцыянерах — у тым ліку і беларусах. Нумар змяшчае таксама фотарэпартаж з вёскі Арэшкава ў Гайнаўскім павеце. Расказваючы аб беларускім друку, мі-

ліцыяны штотыднёвік піша, між іншым, аб «Ніве».

«На старонках беларускага штотыднёвіка «Ніва» Грамадзянская міліцыя з'яўляецца частым гасцем... У мінулым годзе паявіўся цікавы артыкул аб былым прадаўніку службы бяспекі, зараз заслужаным пенсіянерам — Фёдару Савіцкім. Дзяліўся ён сваімі ўспамінамі з часоў барацьбы з рэакцыйным падполлем, а саблыва з бандамі «Лу-пашкі» і «Бурага». Сёння тав. Фёдар Савіцкі, між іншым, вельмі актыўна дзейнічае ў радах ЗБовіД-у». (п)

Абавязаліся — выканалі

ДЗЯРЖАЎНЫ ФОНД ЗЯМЛІ

Загаспадараванне ляжаўшых аблога-мі грунтаў Дзяржаўнага фонду зямлі — гэта амаль патрыстычны абавязак сялян. Ведаюць аб тым добра сяляне з прамады Каралёў Мост. Згодна з прыняцым, што ніводзін гектар зямлі не можа застацца нявыкарыстаным, у рамках перад'ездаўскіх абавязальнасцяў пастанаваў яны загаспадаравалі знаходзячыся ў паасобных вёсках не-загаспадараваныя грунты Дзяржаўнага фонду зямлі. У вёсках Даўнева, Пераходы і Слічанка сяляне поўнаццо вы-вязаліся са сваіх абавязальнасцяў за-сяваючы грунты пераважна травой. (п)

і, урэшце, опера «Сялянка». «Сялянка» мела на сцэнах Беларусі вялікі поспех. Пасля прэм'еры ў Мінску яна ўбачыла свет рампы ў Бабруйску, Віцебску і нават у глыбока правінцыяльным Нясвіжы.

Трэба адзначыць, што ў оперы «Сялянка» Манюшка шырока выкарыстаў беларускія народныя мелодыі і танцавальныя матывы, добра вядомыя яму яшчэ з дзіцячых гадоў.

Беларуская народная мелодыя чырвонай ніткі прайшла праз шматлікія творы Манюшкі. Менавіта гэтым і тлумачыцца вялікая папулярнасць твораў Манюшкі на Беларусі, на Чорнай Русі і ў цэнтральнай Расіі.

Цікавыя апублікаваныя ў 1896 годзе ўспаміны Адама Плуга аб яго мінскіх сустрэчах з Манюшкам. Плуг быў сведкаю і ўдзельнікам своеасаблівага частавання Манюшкі на ўрачыстым прыёме арганізаваным у доме Марцінкевіча. Манюшка быў паднесены кветкі, а яго выступленні моцна аплэдзіраваліся пераходзячы ў авацыі. Ён выканаў некалькі толькі што напісаных арыў з оперы «Галька».

Дружба двух прыхільцаў не аслабела і тады, калі Манюшка знаходзіўся ў зеніце сваёй славы. Манюшка часта наведваў у Мінску свайго выпрабаванага сябра.

НЕШЧАСЛІВЫЯ ВЫПАДКІ СЯРОД ВУЧНЯЎ

Вельмі хутка павялічваецца колькасць нешчаслівых выпадкаў сярод школьнай моладзі. У гэтых адносінах Беластоцкае ваяводства займае адно з першых месцаў у краіне. Сярэдні лік няшчасных выпадкаў сярод вучняў на Беласточчыне ўдвая большы ад сярэдняга ў Польшчы.

Гэтым дзіўным нашым «першым» месцам зацікавіліся спецыялісты. Аказалася, што адной з галоўных прычын росту нешчаслівых выпадкаў трэба лічыць... развіццё спорту ў школах. Дакладней кажучы, прымітывізм умоў, у якіх адбываецца гэтае развіццё. А яшчэ дакладней кажучы, пагоня за чэмпіёнскімі вынікамі нягледзячы на адсутнасць добрых умоў, тэхнічнай базы і т.п. (ся)

Пад уплывам гутарак з Марцінкевічам у Манюшкі нарадзілася думка напісання оперы «Галька». Тэматыка «Галькі» была наваена трагічнай смерцю адной беларускай дзяўчыны пакахаўша пана. Манюшка перанёс дзею ў іншую ваколіцу, але захаваў, як на гэта ўказваюць даследчыкі яго творчасці, своеасабліваю чароўнасць беларускай сялянскай мелодыі.

І не дзіўна таму, што першыя пастаноўкі «Галькі» адбыліся (калі не лічыць Вілені, дзе пастаянна жыў Манюшка), іменна ў Гродне і ў Мінску; абодва спектаклі былі сустрэты з захапленнем і друк даў аб іх хвалебныя рэцэнзіі. Пospex мінскіх і гродзенскіх пастацовак як быццам бы быў пачаткам для расчучага выступлення Манюшкі на оперных сцэнах Пецярбурга і Масквы.

Гісторык Уладзімір Гарбачэўскі ў сваіх успамінах аб Мінску тых гадоў піша, гаворачы аб Манюшку, што кампазітар быў сапраўдным дэмакратам. Кампазітару ўласціва была глыбокая чалавечнасць і інтымнасць. Іменна гэтыя рысы яго характару, як паказвае Уладзімір Гарбачэўскі, дапамаглі Манюшку ўбачыць ва ўсёй шырыні трагічную долю беларускага і польскага сялянства.

Панцеляймон Юр'еў

На Гайнаўшчыне

МЕРАПРЫЕМСТВЫ 25-ГОДДЗЯ

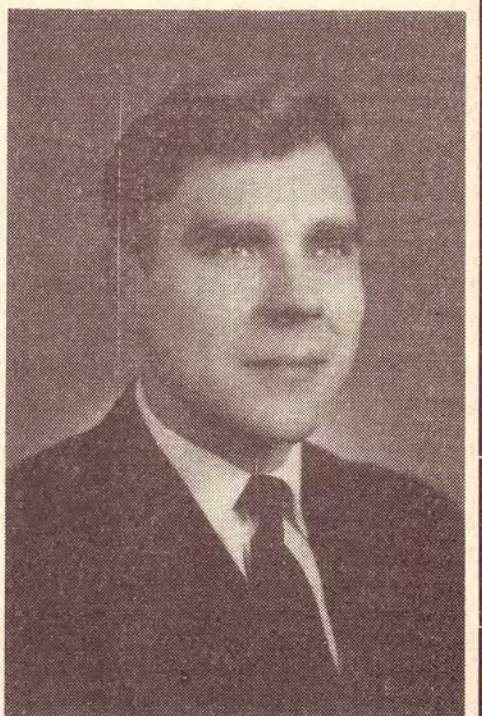
Вельмі ўрачыста Гайнаўшчына адзначыць 25 год народнай улады ў Польшчы. У гэтым годзе адбудзецца шмат мерапрыемстваў і ўрачыстасцей, якія дазваляць на падсумаванне вялікага юбілею. Кораценька ахарактарызуем важнейшыя з іх.

28 мая, на заканчэнне святкавання Дні асветы, кніжкі і прэсы, прадбачаецца ўрачысты паход школьнай моладзі вуліцамі Гайнаўкі, а пасля пахода адбудзецца агляд аматарскіх калектываў. 29 чэрвеня будзе арганізаваны «людовыя фестыв» у Нараўцы або ў Рыбаках, дзе таксама плануецца агляд мастацкіх калектываў. Агляд адбудзецца пад патранатам Павятовай камісіі прафсаюзаў і аддзела БГКТ. Упершыню, 2 верасня, у Гайнаўцы адбудуцца павятовыя дажынікі. Павятовае свята плёну будзе спалучана з выстаўкамі дасягненняў сельскай гаспадаркі і яе будучыня ў павеце.

У кастрычніку выпадае 25 гадавіна міліцыі, і таму ўрачыстасці будуць адбывацца пад лозунгам «25 год МО і Службы бяспекі ў службе народа». У гэтым жа месяцы Павятовае каманда МО ў Гайнаўцы атрымае сцяг, якога фундатарамі з'яўляецца моладзь з арганізацый: ЗМС, ЗМВ і ЗПН. Ініцыятыву гэтую падала моладзь з ляснога тэхнікума ў Белаежы. Адначасова пастаноўлена, што не будзе ніякіх грашовых складчын з боку моладзі. Патрэбныя прошы будуць яны зарабляць працаю. Многа рук да працы трэба пры лясанасаджэнні. Вучні ляснога тэхнікума будуць інструктарамі, іншая моладзь будзе тут працаваць, а заробленыя грошы перакажа на фонд ахвяравання сцяга.

Прадбачаецца таксама многа масавых спартыўных і турыстычных мерапрыемстваў. 31 мая і 1 чэрвеня адбудуцца спартыўныя спаборніцтвы ў розных відах спорту школьнай моладзі. Мерапрыемства, якое будзе адбывацца пад лозунгам «Моладзь будаўнічымі Народнай Польшчы і будучыняй народа», адбудзецца на стадыёне ПКС «Пушча». 17 ліпеня ПКСФіТ арганізуе велогонку шляхам маршу Савецкай Арміі. ПКСФіТ, ЗБовіД і ЛОК 19 і 20 ліпеня сарганізуюць шмат спартыўных мерапрыемстваў. І так, адбудуцца спаборніцтвы па вайейболу на кубак Белаежскай пушчы, стралковыя спаборніцтвы і тонкі на матацыклах па Белаежскай пушчы шляхам партызанскіх баёў. У месяцы снежні мерапрыемствы будуць праводзіцца пад лозунгам «Уваходзім у новае 25-годдзе ПНР». М. іні. 14 снежня прадбачаецца арганізаваць згадуй-згадулю пад вышэй ука-занным лозунгам. АК

ЛЮДЗІ ВІКТ АЛЯКСЕЙ ХАРКЕВІЧ

Жаданне вучыцца Аляксею Харкевічу дапамагала перамагаць усе цяжкасці. А іх хапала. Пасля вайны не было столькі школ і столькі настаўнікаў, колькі іх ёсць зараз. У старэйшыя класы пачатковай школы хадзіў ён у Старое Ляўкова і Нараўку, якая знаходзіцца ад яго роднай вёскі Ляшукі ў адлегласці 12 км. У 1948—1953 гадах даязджае ў беларускі агульнаадукацыйны ліцэй у Гайнаўцы. Закончыўшы яго, працуе ў сваёй вёсцы настаўнікам і адначасова вучыцца — бо ж патрэбная ў гэтай прафесіі педагогічная кваліфікацыя. Пасля Аляксея Харкевіча канчае настаўніцкую студыю ў Рацібожу ў Апольскай ваяводстве. Гэды настаўніцкай працы ў Ляшуках былі даволі бурнымі, вельмі карыснымі для вёскі. Ён і Аляксандр Харкевіч — кіраўнікі школы, штодзённа жылі ўсімі хвалюючымі справамі вёскі, былі ініцыятарамі многіх пачыненняў. Да іх належыць будова, пры дапамозе грамадскага чыну, школы, дарог, брукі ў вёсцы, злеўні малака, крамы. Аляксей і Аляксандр Харкевічы дапамагаюць у працы такім маладзёжным арганізацыям, як ЗМВ-у і ЛБЗС. А ў вёсцы ад 1956 года існуе тут гурток Беларускага таварыства. Настаўнікі школы разам з моладдзю рыхтуюць беларускія п'есы, выступаюць з імі ў Ляшуках, суседніх вёсках, на павятовым і ваяводскім аглядах, на ўрачыстасцях сваёй ваколіцы і фестывалях. Дзякуючы дапамозе настаўнікаў Аляксея і Аляксандра Харкевічаў у Ляшуках добра развіваецца культурна-асветная дзейнасць. Моладзь, закончыўшы пачатковую школу, далей прыходзіла сюды, далей працавала са сваімі выхавацелямі.

Ад верасня 1968 года Аляксею Харкевічу асветныя ўлады даручаюць адказную пасаду, а менавіта — ўзначаліць павятовае праўленне гарцёрскай арганізацыі. З'яўляецца ён камандантам гуфца. Гарцёрства Гайнаўшчыны налічвае 69 зуховых дружын, 61 гарцёрскую дружыну і 7 старшагарцёрскіх дружын. Выхаваўчай работы хапае. Заўсёды тут няма часу — таму што абавязкаў многа. А гэты юбілейны год нашай дзяржавы — 25-годдзе Народнай Польшчы — вельмі шырока адзначаецца многімі гарцёрскімі мерапрыемствамі.

Аляксей Харкевіч таксама як і ў сваёй вёсцы Ляшуках, так і цяпер адносіцца да асноўнага актыўна Беларускага таварыства. 20-га красавіка выбраны ён у праўленне Гайнаўскага аддзела, а таксама выбраны дэлегатам на з'езд БГКТ. Апошнім часам грамадскасць Гайнаўшчыны высунула яго кандыдатуру на раднага Павятовай рады нарадавай.

М. Хмялеўскі

«Ніва»
№ 18 (688)

4 мая 1969 г.
5 стар.

У СНАХ ШТОСЬЦІ ЁСЦЬ

Штосьці аднак ёсць у «разгадванні» сну... Сцвярдженне з «Егіпецкага сонніка», што бачаны ў сне сонечны лес — гэта надыход кахання, а купанне ў халоднай вадзе — гэта надыход хваробы, не такое ўжо беспадстаўнае.

Здаецца, што чалавек сніць абш-што: вайну і бойку, пажар і пакаленне розных частак свайго цела. Вось іменна пакаленне. Калі камусьці прысніцца, што яму баліць живот, а сон па свайму сэнсу часта паўтараецца, гэта амаль пэўны прызнак, што са страўнікам чалавека не ўсё ў парадку. Так сцвярджае доктар В. Касаткін у сваёй кніжцы «Тэорыя сну», якая нядаўна выйшла з друку ў Савецкім Саюзе.

Д-ра Касаткіна зацікавілі даследаванні, якія рабіў яшчэ ў трыццатыя гады

вядомы ў Савецкім Саюзе д-р Аствацатураў, які сказаў: «Ужо вядома, што цяжкія сны з элементамі страху смерці, якія канчаюцца раптоўным прабуджэннем з рэшткамі беспадстаўнай боязі смерці, — гэта першы сімptom хваробы сэрца. Прычым, сімptom у перыяд, калі пацыент яшчэ нічога не адчувае, калі не праяўляюцца ніякія яшчэ прызнакі хваробы».

Касаткін пашырае сцвярдженні свайго старшага калегі так: сны аб падзенні ў бездань, аб цяжкім узыходзе пад гару, адным словам, непрыемныя кашмарныя сны — гэта сімptom, які высілае нервовая сістэма чалавека, каб звярнуць яго ўвагу на надыход небяспекі. Нервовая сістэма выклікае ў кары галаўнога мозгу такія сцэны і сітуацыі, якія з'яўляюцца незвычайнымі, дзіўнымі, інакш бы чалавек не звярнуў на іх увагу. Гэтыя сігналы з'яўляюцца першымі памочнікамі лекара ва ўстанаўленні дыягнозу.

Напрыклад, чалавеку сніцца, што ён купаецца, нырае, хоча выплыць, але не можа. Душыцца... Або спускаецца ў вузкую пярчу, адбіваецца аб яе сценкі, цяжка дыхае, пачынае душыцца... Або яшчэ інакш: чалавек мае на сабе

цеснае адзенне, яно не дае яму свабодна дыхаць, сціскае грудную клетку. Чалавек пачынае душыцца... Паводле выказванняў д-ра Касаткіна, такія сны — гэта пэўны прызнак, што ў пацыента развіваецца запаленне лёгкіх або бронхіт, а найчасцей — сухоты. «Тэорыя сну» д-ра Касаткіна напісаў на падставе аналізу чатырох тысяч сну, расказаных яму пацыентамі. У кніжцы ён падае прыклад пацыенткі, якая скаржылася, што ёй амаль штоноч сніцца той самы сон: яна або нехта з яе блізніх ёсць сырую або папсаваную рыбу. Пасля дакладнага даследавання аказалася, што хворая мае язву на страўніку. Аналізуючы іншыя сны такога тыпу, д-р Касаткін дайшоў да вываду, што сны аб рознай ежы, асабліва аб папсаванай: мясе, рыбе, сырой бульбе і г.д. — вельмі часта тавораць аб хваробе страўніка.

Вядома, сон не з'яўляецца з'явай, якую лёгка можна вытлумачыць, асабліва калі лекар хоча яго выкарыстаць для ўстанаўлення дыягнозу. Бо сон з'яўляецца таксама выразам розных псіхічных настройў чалавека, як, напрыклад, у працы, розных сямейных «бур», нават незадаволенасць сабою.

Сігнал хваробы лекар павінен аддзяліць ад наступаючай у сне простае рэакцыі на знешнія імпульсы: святло, холад, неправетраны пакой і інш. Амаль пэўным прызнакам у такіх адrozenнях з'яўляецца тое, што сігналы хваробы паўтараюцца ў некалькіх снах.

Як гаворыць Касаткін, сны могуць «прадказваць» некаторыя хваробы за месяц і нават за год да праяўлення больш класічных яе праяў. Вось прыклады:

язва страўніка — 4 тыдні да праяўлення хваробы,

неўроз — два, тры месяцы,

гіпертанія — тры месяцы,

сухоты — тры, чатыры месяцы,

гуз на мозгу — нават да двух гадоў.

Больш таго, калі раней вам снілася шмат, а цяпер «нічога не сніцца», дык гэта таксама можа сведчыць аб аслабленні нервовых працэсаў, аб парушэнні ў псіхічнай актыўнасці. А так здаецца часта, калі цісненне ў чэрапе пачынае ўзрастаць, што з'яўляецца сімптомам сур'ёзнай хваробы.

Такім чынам, калі вам сніцца часта кашмарныя сны або зусім нічога не сніцца, лепей не заглядаць у «Егіпецкі соннік», а пайсці да лекара. (я)

БЕЛАРУСКАЯ МОДА

Палярына для вуліцы.

Фота: В. Казлова.

МАЛА, АЛЕ ЦІКАВА

ДЭЛЬФІН СЯРОД ДЗЯЦЕЙ

На адным з пляжаў горада Мельбурна адбыўся цікавы выпадак. У чарадзе дзяцей, што валтузілася ў вадзе, раптам з'явіўся дэльфін і, відаць, не без задавальнення далучыўся да шумнай кампаніі. На працягу некалькіх гадзін прышэлец з акіяна гуляў з дзецьмі ля берага і ахвотна дазваляў харабрацам пакатацца на сабе. Хлопчыкі чапляліся за спіны плаўнік, і жывёліна асцярожна, не адыходзячы на глыбіню, плавала ўздоўж берага. Толькі пад вечар дэльфін, які атрымаў тут жа імя «Фліпер», паплыў у акіян. Відавочцы на пляжы не без суму праводзілі гэту дзівосную жывёліну, спадзеючыся, што магчыма яна зноў вернецца да берага.

БЕЛАРУСКАЯ КУХНЯ

БОРШЧ БЕЛАРУСКИ

З мяса і касцей ад вяндрліны зварыце бульён.

Моркву, пяташчу і рэпчатую цыбулю пасеруйце, дадайце тамат-пюрэ і працягвайце пасераваць яшчэ 10 мінут.

У бульён пакладзіце бульбу, нарэзаную кубікамі, і давайце да кіпення. Дадайце нашаткаваныя саломкай буракі (іх трэба зварыць у лушпях), пасераваныя мукі і карэнні варыце 10—15 мінут. Боршч запраўце цукрам і воцатам.

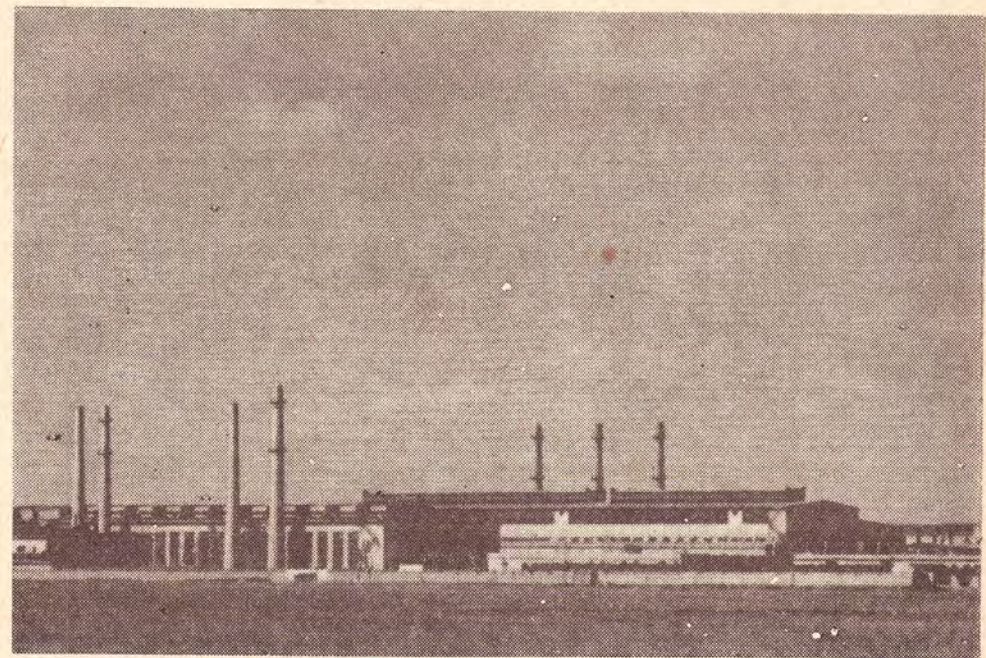
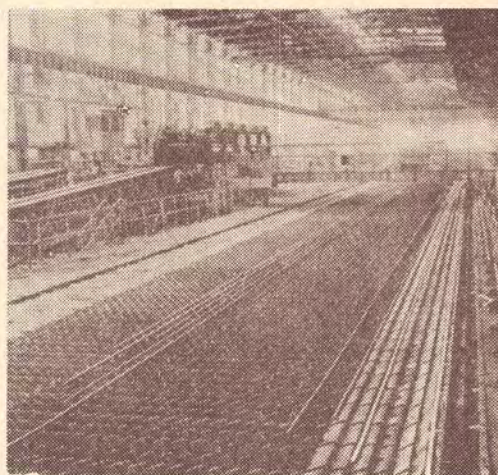
Падаюць з мясам, сасіскамі і смятанай.

На 100 г касцей ад вяндрліны 100 г. ялавичны, 2 сасіскі, 1 бурак, 4 бульбіны, 1 морквина, пяташчу, 2 цыбуліны, 1 ст. лыжка тамат-пюрэ, сала свіное, мука пшанічная, цукар, воцат 6-працэнтны.

А так выглядае адзін з цэхаў гэтага завода.

Змяняецца прысталічны пейзаж. Яшчэ не так даўно было тут поле. Цяпер металургічны завод «Варшава». Наша сталіца сталася прамысловым цэнтрам.

ЧВЕРЦЬ СТОГОДНЯ НАЗАД

24 красавіка развіталіся мы з Янкоўскім і яго людзьмі. Ноччу з 23 на 24 красавіка быў ён ужо ў атрадзе Дзяржынскага. 25 красавіка з Ружанскай пушчы прышло папаўненне. Разам з ім прышло восем груп спецыяльнага прызначэння. Пяць з іх мелі заданне перайсці Буг і ісці далей на захад, тры групы мелі застацца на месцы і дзейнічаць на Беласточчыне. Групы, якія мелі ісці за Буг, 28 красавіка прыбылі ў атрад Пархоменкі. Мы далі ім праваднікоў. У раёне Гранныа пераправіліся яны на заходні бераг ракі.

Прышоў май. Назбіралася ў мяне шмат вартасных інфармацый, атрыманых з Беластока, Чаромухі, Бельска. Між іншым, былі ў мяне матэрыялы аб пабудове нямецкай лініі абароны на ўсход ад Беластока, аб падрыхтоўцы вялікіх запасаў амуніцыі ў чорнабескіх лясах, аб новым цэнтры нямецкай разведкі ў Беластоку, які дзейнічаў пад шылдай «Архіўнае бюро». Гэтыя весткі былі, на маю думку, вельмі важныя, і таму вырашыў я неадкладна перадаць іх капітану Хмялеўцаву, які быў пры штабе брыгады. З увагі на важнасць дакументаў, пастанаўіў я паслаць у пушчу групу партызан. Павёў яе камандзір атрада Смірноў. Атрад Пархоменкі ўзначаліў часова Аляксей Мусько, наш галоўны сувязны, які ў тым часе, з увагі на небяспеку, пакінуў з жонкай свой хутар і застаўся да вызвалення ў атрадзе.

Вясна вызваліла партызан ад нявыгадных зімовых лахманаў, вільгаці, катары і цынгі. Людзі распасцёрлі крылы. Партызанскія атрады імя Пархоменкі і Жукава праводзілі розныя баявыя аперацыі: знішчалі тэлефонныя лініі, палілі драўляныя масты (сталёвых не маглі ўкусіць — не мелі такой колькасці ўзрыўчаткі), распаўсюджвалі лістоўкі.

Смірноў, які пайшоў у пушчу на пачатку мая, доўга не вяртаўся. Гэта мяне вельмі непакоіла. Я не ведаў, што з ім здарылася. Вярнуўся толькі пад канец мая. З ім прышоў і мой камандзір капітан Хмялеўцаў (Дэмітры Іва-

навіч) з радыётэлеграфістам Уладзімірам Шытавым. Сардэчна прывіталіся.

— Ну бярэ цяпер усё на сябе, Дэмітры Іванавіч, — сказаў я.

24 чэрвеня 1944 года пачулі мы паведамленне маскоўскага радыё аб летнім наступленні Савецкай Арміі. Пайшлі ў рух войскі I прыбалтыйскага фронту, II беларускага, II беларускага, I беларускага.

Удача беларускай аперацыі мела рашучае значэнне для вызвалення паўночна-ўсходніх земляў Польшчы. Для Беласточчыны асаблівае значэнне мелі летнія дзеянні беларускіх фронтаў.

На пачатку ліпеня, калі ішлі заўзятая баі ў раёне Гродна і Ваўкавыска, у штабе брыгады Янкоўскага былі абатульнены разведвальныя даныя, сабраныя партызанскімі атрадамі і спецыяльнымі групамі, якія адносіліся да тэрыторыі на захад ад Белавежы, па Буг і Бебжу. Са спецыяльным пакетам пайшла на ўсход група партызанскіх разведчыкаў, якую павёў мясцовы партызан з Дубін Рыгор Саевіч. Саевіч прабіў праз лінію фронту ў раёне Ваўкавыска і перадаў пакет камандванню II беларускага фронту. Такім чынам камандванне гэтага фронту атрымала каштоўныя інфармацыі аб нямецкіх умацаваннях, гарнізонах і іншых важных ваенных аб'ектах.

Дарогі і станцыі за спіною нямецкага фронту ўсё больш запаўняліся вайсковымі транспартамі. Ішла пяхота, артылерыя, эшалоны раненых. Рухі ат-

рада Пархоменкі былі сур'ёзна паралізаваны. Навокал нас рабілася ўсё цясней. Усюды было тоўна немцаў і наш атрад адчуваў сябе, бы маленькі, слабенькі човен сярод ўсхваляванага акіяна. Пры найменшым нашым неасцярожным кроку, немцы маглі нас раздушыць у кожную хвіліну.

У палове ліпеня з-за лініі фронту, згодна з рашэннем Мацвеева (наша цэнтр), быў перакінуты парашутыст малодшы лейтэнант Еўсцінаў. Ён атрымаў заданне дастаць да групы Дальнія і перадаць Хмялеўцаву новыя важныя заданні. Меў ён таксама з сабою запасныя лямпы да радыёстанцыі. З Белавежскай пушчы Еўсцінаў адправіўся да нас з дзесяцісакавай групай разведчыкаў Янкоўскага. Узначальваў яе камандзір узвода Рыгор Куўшынаў і начальнік разведкі Валянцін Вандарэнка. У вёсцы Лёхы, гміны Орля, Бельскага павета, разведчыкі напароліся на калону немцаў. Схаваўшыся ў клуні, акружаныя з усіх бакоў, разведчыкі бараніліся па-геройску. Забілі каля 30 гітлераўцаў. У часе бою надышла калона нямецкіх танкаў. Танкі накіравалі артылерыйскі агонь на клуню.

Клуня загарэлася. Уся партызанская група загінула. Малодшы лейтэнант Еўсцінаў не дайшоў да нас, не перадаў нам новых заданняў, паводле якіх група Дальнія павінна была пакінуць Бельскі павет і ісці далей на захад, за Буг, і далей дзейнічаць на тылах ворага.

Ян Анацкі

ТРИБУНА чытачоў

СПУДЗЕЛЬЧЫ БАНК

Спудзельчы банк у Бельску Падляшскім знаходзіцца ў прыгожым, новага тыпу, будынку. А яшчэ зусім нядаўна знаходзіўся ён аж у 6-ці месцах. Цяжкія тады былі ўмовы працы. Не было пачакальніка для наведвальнікаў. У цесных пакоях па трох працаўнікоў сядзела пры адным сталі. Зараз банк мае 5 залаў з вялікай пачакальнічай. Раўнамерна з будовай памяшкання на банк і ростам колькасці працаўнікоў, расла колькасць членаў банка, раслі абароты. З паслуг гэтай карыснай пляцоўкі карыстае штотраў больш гаспадароў. Зараз банк сваёй дзейнасцю ахоплівае 6 грамадскіх радаў нарадовых і горад Бельск. З'яўляецца адным з найбольшых банкаў у ваяводства, да якога належыць 5198 гаспадароў, а лік членаў — 2530.

У параўнанні да 1967 года ў мінулым годзе абароты ўзраслі на 180 мільёнаў зл. Сяляне атрымалі 13 мільёнаў пазык, а ўлажылі на кніжкі СОП блізка 14 мільёнаў зл. Сяляне ў большасці карысталі з пазык на кантрактацыю, на пакупку будаўляных матэрыялаў, а таксама на механізацыю сельскай гаспадаркі. Праз банк штотдзённа праходзіць каля 200 наведвальнікаў, якія хваляць доброў і хуткую абслугу.

Банк цесна супрацоўнічае з гурткамі вясковых гаспадары у Завадах, Рэпніках і Вялікіх Скрынках, дзе арганізуе цікавыя курсы, дзяцінцы, а таксама непасрэдна фінансуе гурткі вясковых гаспадары у Гацьках, Катлах, Райску і Грусках ва ўсіх іх пачыненнях.

В. Фалькоўскі
Бельск Падляшскі

ВУЧНІ І НАСТАЎНІКІ

У пачатковай школе ў Нарве (Гайнаўскі павет) вучні V—VII класаў актыўна перапісваюцца з савецкімі школьнікамі з Валгарада, Ленінграда і Мінска. Гуртком таварыства Польска-савецкай дружбы (ТППР) кіруе настаўніца беларускай і рускай мовы Ала Якубоўская. Нараўскія школьнікі выменьваюць з сябрамі з СССР паштовыя маркі, паштоўкі. Пішуць аб сваіх справах, гульнях, занятках, экскурсіях.

* * *

Вучні сабралі тут больш 100 кілаграмаў макулатуры і заробленыя грошы пераслалі на пабудову помніка Цэнтру здароўя дзіцяці і на спыткі для школьнікаў з В'етнама. Кіраўнік школы Ян Іванюк вядзе пры школе фатаграфічны гурток. Школьнікі маюць школьныя і свае ўласныя фотаапараты і павелічальнік.

У школе даволі рэнтаўна працуе вучнёўская спудзельня. Прадаюцца тут спажывецкія і пісьмовыя артыкулы. У 1968 годзе спудзельня мела 30 тыс. зл. утаргу і заняла першае месца ў павеце. За гэта атрымала 1000 зл. узнагароды. Трэба дадаць, што ГС у Нарве добра забяспечвае спудзельню таварамі, а ПЗГС у Гайнаўцы прызначыў ёй патрэбную шафу.

* * *

У нараўскай школе вучні ашчадныя. На кніжках СКО маюць яны да 40 тысяч злотых. Найбольш мае III клас, які сабраў 6 тысяч злотых. На школьным калідоры часта змяняюцца газеткі з паказчыкамі месц, якія займаюць класы па ашчаднасці. СКО апыкаецца кіраўнік школы. Класы змагаюцца за першынства па ашчаднасці.

Вясною вучні возьмуць удзел пры пасадцы лесу. За заробленыя пры ёй грошы, а таксама за грошы сабраныя на кніжку СКО паедуць на некалькідзённую краязнаўчую экскурсію.

Янцал
Нарва

ВІНО, ВІНО, ВІНО

У Кнаразах пры канцы вёскі ў прыватным будынку знаходзіцца крама. Што праўда, крама невялікая. Прадаўшчыком гэтай крамы з'яўляецца Ян Анджэюк. У гэтай краме заўсёды ёсць піва і віно.

Кнаразоўскія хлопцы і мужчыны толькі тым і займаюцца. Яны сваім п'янствам боюць рэкорды. Калі не зойдзеш вечарам у краму, дык кожны раз можна іх спаткаць з бутэлькамі ў руках. А летам яны кожны вечар збіраюцца за гэтым будынкам на траве і п'іваюць віно. Часам спяць там аж да раніцы.

Л. В.
Храбалы

ЦІ МОЛАДЗІ З ЛАСІНКІ НЕПАТРЭБНЫ КЛУБ?

У даволі выгядным памяшканні знаходзіцца клуб «Руху» ў вёсцы Ласінка (Гайнаўскі павет). Шкада, што моладзь усё адкладае тэрмін пачатку працы ў клубе. Вось хаця б драмгурток, які перастаў працаваць восенню мінулага года. Праз зіму не было каму сарганізаваць сход і пачаць працу ў гуртку. У клубе адбываюцца праўда сходы, але агульнаграмадскія, на якіх жыхары вёскі дыскусуюць на сельскагаспадарчыя тэмы, слухаюць парад агранома ці заахвочваюць, вучацца правілаў вулічнага руху і г.д. Школа арганізуе тут акадэмію, ёлку і іншыя культурныя мерапрыемствы. Паколькі клуб знаходзіцца ў стражацкай рамзе, члены пажарнай каманды праводзяць свае сходы. У клубе ёсць адна фотагазетка. Толькі моладзь у клубе нічога не арганізуе.

Янка Цялушэцкі
Гайнаўка

ПАВЯТОВЫ З'ЕЗД

11 красавіка адбыўся ў Сямяцічах VI павятовы з'езд таварыства Польска-савецкай дружбы. З'езд адкрыў старшыня павятовага аддзела ТППР магістр Леткі. Старшынёй з'езда аднаголасна быў выбраны магістр Валерыян Ярось. Пасля прыняцця парадку дня сакратар Ваяводскага праўлення ТППР Зофія Трыбульска, якая брала ўдзел у з'ездзе, адзначыла трох выдатных дзеячоў таварыства Польска-савецкай дружбы залатымі адзнакамі ТППР. Адзнакі атрымалі: сакратар прапаганды КП ПАРП таварыш Вацлаў Майсюшка, старшыня праўлення аддзела БГКТ у Мілейчыцах, кіраўнік школы з Вілінава, Анатоль Мартыновіч і інструктар Галоўнага праўлення БГКТ на Сямяціцкім павеце Міхась Вішанка. Доклад аб працы ТППР прыгатаў старшыня Леткі. Затым адбылася дыскусія, у якой узяло ўдзел 14 асоб. Усе дыскусанты таварылі аб працы Таварыства, аб дружбе паміж польскім і савецкім народамі.

А. М.
Сямяцічы

Дарагое Сэрцайка!

Мне 20 год. Нядаўна пазнаёмілася я з хлопцам з суседняй вёскі. Янэк (так называецца мой хлопец) пару разоў быў у мяне ў хаце, разам хадзілі мы на забаву. Апошнім разам Янэк сказаў мне і бацькам маім, што хоча жаніцца са мною. Я вельмі ўзрадавалася. Ад гэтай пары ён пачаў усё часцей прыязджаць да мяне. Нядаўна мне сказалі, што Янэк мае дзіцё з дзяўчынай з яго вёскі. Не ажаніўся з ёю, бо чамусьці не паладзіліся бацькі паміж сабою. Яны іх развялі. Дзяўчына гэта сказала, што падасць Янка ў суд на аліменты. Але мне Янэк падабаецца і я на гэта не зваяю. Але вось што здарылася ў апошнюю нядзелю. Утаварыліся мы з Янкам сустрацца ў адной мясцовасці. Я паехала, але Янэк не прыехаў. І ад гэтай пары не даў зносу аб сабе. Баюся, што мо пагарадзіўся са сваёй дзяўчынай. Што рабіць, ці паехаць у вёску да Янка, ці напісаць да яго? Чакаю адказу.

Аня з Сакольшчыны

Дарагая Аня! Не раю табе чакаць на Янка, тым больш, што ён мае вялікі абавязак у адносінах да іншай дзяўчыны. Тое, што бацькі іх развялі, можа аказацца фікцыяй, а ў сапраўднасці Янэк можа вярнуцца да яе і павінен гэтак паступіць. Таму не раю табе яго ні шукаць, ні пісаць да яго. Проста трэба парваць з ім усе сувязі. Ты яшчэ вельмі маладая і знойдзеш сабе хлопца, які будзе вольным, тады нічога не стане вам на перашкодзе да вашага супольнага ішчасця.

Сэрцайка

ЯК ПРАЦУЕ АГРАНОМ ГЕРМАНЮК

У ГРН Трасцянка, Гайнаўскага павета, з'яўляецца аграномам Уладзімір Германюк. Як прыйшоў сюды, усім здавалася, што будзе добра працаваць бо і сам паходзіць родам з суседняй вёскі Белкі. Але людзі вельмі моцна ў ім памыліліся. Цяпер аграном Уладзімір Германюк стаў вялікім панам. На вясковым сходзе ў вёсцы Белкі мне прышлося даведацца, што восенню мінулага года былі прызначаны мінеральныя ўгнаенні на даследчыя палёткі, а ён раздаў іх сваім сваякам. А ў вёсцы Белкі ёсць такія гаспадары, якія вядуць даследчыя палёткі са збожжам шведскім «Янчэс 2», то ім аграном не зацікавіўся, а яны плацілі па 10 зл. за кілаграм жыта, каб правесці даследы на бялоцкай зямлі.

Вясною гэтага года прыйшоў план раздзелу аўса для гаспадароў ГРН Трасцянка і трэба было даць авёс тым гаспадарам, якія не маюць свайго аўса, каб засеяць поле.

Тут зноў аграном падзяліў авёс паміж сябе і сваіх суседзяў.

Калі на вясковым сходзе ў Белках мы запыталі агранома, чаму ён так падзяліў авёс, аграном Уладзімір Германюк адказаў: «Гэта ў маёй моцы і што захачу, тое зраблю, а вам малое дзела да гэтага».

У снежні мінулага года ў вёсцы Белкі быў арганізаваны калектыў сельскагаспадарчай падрыхтоўкі. Яго арганізаваў Мікола Лук'янюк. Павятовае праўленне сельскагаспадарчых гурткоў у Гайнаўцы паклікала агранома Уладзіміра Германюка і паверыла апеку над гэтым калектывам. Вядома, аграном заздзіўся, бо гэта ж платная работа і ад аднаго асобы плацяць 100 зл у год. Уладзімір Германюк падпісаў умову на 20 асоб, але што з таго, калі аграном не зробіў ніводнага сходу, а толькі чакае, каб хутчэй пабраць грошы. Варта, каб аграномам з ГРН у Трасцянку зацікавіліся павятовыя ўлады і пакаралі за яго паступкі.

Шпілька

SERY

W szerokim
asortymencie

DO NABYCIA
WE

WSZYSTKICH SKLEPACH
S P O Ż Y W C Z Y C H

Stanowią one podstawowy
produkt w żywieniu dzieci,
młodzieży i dorosłych

1195-1

ДАРАГІЯ ЧЫТАЧЫ!

КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ НЕШТА ПРАДАЦЬ,
АБО КУПІЦЬ,
КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ АБ'ЯВІЦЬ АЎКЦЫЁН
(PRZETARG),
КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ ЗМЯСЦІЦЬ ПАВЕ-
ДАМЛЕННЕ,
КАЛІ ВЫ ПАТРАБУЕЦЕ ПРАЦАЎНІКОЎ,
КАЛІ ВЫ ШУКАЕЦЕ, АБО ПРАПАНУЕЦЕ
КВАТЭРУ І ІНШ.

АБ'ЯВІЦЕ АБ ГЭТЫМ
У „НІВЕ“.

Аб'явы ў «Ніву» прыймае Biuro Ogłoszeń
RSW «Prasa» w Białymstoku, ul. Wesołowskie-
go 1, telefon 2-32-44.

Цана: 1 см² — 10 зл.

Усе інфармацыі, звязаныя з аб'явамі ў
«Ніву», дае Biuro Ogłoszeń.

ЗАБАВОНЫ

Нягледзячы на тое, што Гайнаўшчына на народнай Польшчы зрабіла велізарны крок наперад ва ўсіх галінах, у тым ліку і ў развіцці асветы і культуры, аднак да гэтага часу на многіх вёсках пакутуюць страшныя забавоны. А вось адзін з іх: многія вераць у тое, што ў няшчасці і хваробах памагаюць шаптухі. Але яшчэ лепш ад шаптух памагае кабета, якая зацяжарыла першы раз. Яна нават паломы касцей выцягае. І так, калі наступіць палом рукі або нагі, шукаюць некаторыя людзі маладой жанчыны, якая ўпершыню зацяжарыла. Гэтая кабета мусіць пацягнуць руку або нагу тры разы і пасля гэтага перастае балец і правільна зрастаецца косць. А калі цяжарная кабета таксама зломіць руку або нагу, яна таксама шукае жанчыны цяжарнай першым дзіцём.

І нягледзячы на тое, што многія ад гэтых забавонаў моцна пацяжпелі, бо маюць дрэнна зросшыяся косці, аднак гэты забабон яшчэ даволі жывучы на Гайнаўшчыне.

М. Я.

KINO

ГАЙНАЎСКІ ПАВЕТ

Кляшчэлі

„Złodziej brzoskwiń” (bułg.),
6—7. „Czarny mustang” (USA,
8—9. „Wilcze echa” (polski), 10
—11.

Дубіны

„Hrabina Cosel” (polski),
„Otello z prowincji” (węgier-
ski), 10—11.

Нараўка

„Rondo” (jugosl.), „Trzy topo-
le” (radz.), 7—11.

Нарва

„Panowie z kompleksami”
(włoski), „Paryż-Warszawa bez
wizy” (polski), 7—11.

Чыжы

„Jak się pozbyć Helenki” (czes-
ki), „Miałem 19 lat” (NRD),
7—11.

Дубічы Царкоўныя

„Między liniami ringu” (USA),
„Żywoł Mateusza” (polski), 7-11.

БЕЛЬСКІ ПАВЕТ

Боцькі

„Ubranie prawie nowe” (radz.),
„Wehikuł czasu” (USA), 7—11.

Орля

„Berlin” (radz.), „Romanca na
trąbce” (czeski), 7—11.

Райск

„Żenia, Żenieczka, katusza”
(radz.), „Za naszą i waszą wol-
ność” (polski), 7—11.

БЕЛАСТОЦКІ ПАВЕТ

Гарадок

„Czarny mustang” (USA),
„Morderca na zawołanie” (NRD),
6—9.

Міхалова

„Język zwierząt” (radz.), 6—7.
„Cena strachu” (franc.), 8—9.
„Kozacy” (radz.), 10—11.

САКОЛЬСКІ ПАВЕТ

Крывкі

„Zwierzęta” (franc.), 6—7.
„Szesnasta wiosna” (radz.), 8-9.
„Kochać jak Romeo” (jugosl.),
10—11.

Шудзялава

„Ostatni po Bogu” (polski),
„Pięty jeździec Apokalipsy”
(czeski), 7—11.

ДУБРОЎСКІ ПАВЕТ

Суховаля

„Trema” (USA), „Cudowna
łamiągówka” (czeski), 7—11.

Новы Двор

„Intrygantki” (czeski), „Dy-
wersanci” (jugosl.), 10—11.

Ліпск

„Zamach” (polski), „Zakazane
piosenki” (polski), 7—11.

Niwa

Adres redakcji: Białystok, ul.
Wesołowskiego 1. Telefony: red.
naczelną 2-10-33, centrala 2-32-41
do 45. Warunki prenumeraty:
miesięcznie — 2,40 zł, kwartal-
nie — 7,20 zł, półrocznie — 14,40
zł, rocznie — 28,80 zł. Prenume-
ratę przyimuja wszystkie pla-
cówki pocztowe i listonosze.
Wpłaty na prenumeratę indy-
widualną należy dokonywać na
konto PUPiK „Ruch” Nr
102-7-161 NBP Białystok i Od-
dział Miejski. Na odrocenie
blankietu należy podać okree
prenumeraty i tytuł zamawiane-
go pisma. Zamówienia ze zlec-
niem wysyłki za granicę przy-
muje — Przedsiębiorstwo Kol-
portażu Wydawnictw Zagranicz-
nych „Ruch” Warszawa, ul.
Wronia 23. Nr konta PKO
1-6-100024. Zamówienia z krajów
europejskich jak i zamorskich
należy kierować pod adresem
CHZ „Ars Polona” Warszawa,
Krakowskie Przedmieście 7.
Obowiązuje przedpłata na kon-
to NBP; Warszawa 2-6-51. Pre-
numerata roczna wraz z prze-
syłką zwykłą wynosi 4,70 zł w
Europie, 5 zł — w USA.

B.Z.Graf. H-1 NAKŁAD 7107

«Ніва» 4 мая 1969 г.
№ 18 (688) 7 стар.

◆ ІНТЭРВ'Ю ◆

— Прашу прабаачэння, што я вам дакучаю ў кафе. Калі дазволіце, я задам толькі адно пытанне: як вы правялі ўчарашні вечар?

— Ах, вы ўжо ведаеце?

— Я не ведаю. Менавіта таму і пытаю.

— Не, я разумею, што вы павінны захаваць тайну, але са мною вы можаце быць шчырым, тым больш, што я і так дагаварася, чыя гэта работа. Вазнякоўскі ўжо паспеў пазнаваць, так?

— Я не ведаю ніякага Вазнякоўскага. — Гэта — недарэдавана.

— Маглы чалавек, не трэба мне смяшыць. Вы думаеце, я не ведаю, што вы з'організаў кантролю? Дык гэта відаць па вачах, па тліважы, і наогул...

— Вы павыліцеся, я рэпертёр. Па заданні рэдакцыі і інтэрв'ююю ілюзій розных прэфесій і ўзростаў, задаючы ім адно і тое самае пытанне: як павілі прывіт (прывіта) ўчарашні вечар?

— Дарагі мой, ну навошта мы абое круцім? Прывітаеся, дык гэта Вазнякоўскі, праўда? Не, не, калі вы не маеце права гаварыць, не гаварыце.

— Ну, сапраўды, вы павыліцеся. Звычайнае лезеце інтэрв'ю на тэму «Як вы правялі ўчарашні вечар?»

— Інтэрв'ю! Таак, вы, маглы чалавек, пра-

ніт.

— Калі не хочаце, можаце не адказваць. — Што вы, калі ласка! Я нават ведаю хачу. Усё гэта лепш улічваць адразу. На-

вошта такую справу адкладваць! Ну, добра, ён бачыў мяне ў прэстэрне з кліентам, гэта значыць, я хачу сказаць, з павяралінікам, напаві ўставаць. Так, так, мы з адным та-

нам вычаралі. А можа быць, гэта я запрасіў кліента на вычару? Ці вы думаеце, што я ні-колі і нікога не запрашаў на вычару? Колькі разоў! Якое ж абываавае мяне можа пра-дзіць Вазнякоўскі? Можка, ён бачыў у мяне ў руках канверт з прашыма? О, не! Гэтага быць не магло. Не мог ён нічога такога ўба-

чыць. Ён за намі ў прыбраўліно не хадзіў. Дык што ж ён можа павіт мяне зрабіць? За-

Ежы Баранкоўскі

Дырэктар цырка

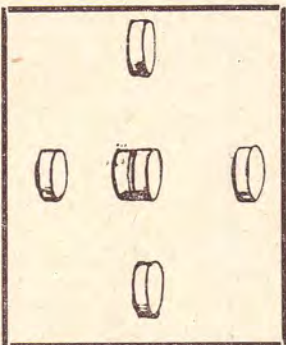
Дырэктар цырка: «Дзе ж абшчаны фокус?»

Галабаломка

Нехта ўказаў у сваім за-
вышчэнні, што яго спадчы-
на не будзе перададзена
наследнікам да той пары,
пакуль у яго памяць не бу-
дзе пасаджана чатыры дра-
вы, кожнае з якіх павінна
быць размешчана на ад-
нолькавай адлегласці ад
трох апошніх. Як раса-
дзіць гэтыя дрэвы?

*

Аказ на заданне з паві-
рэння павіт:

...РУСКІ

Вядома, што і мт ніка-
тыну зружжэ кровапосонна
сасуды на 0,003 мм. Така-
ма вядома, што і г адкаго-
ліо павітсрае сасуды на
0,0002 мм.

Пытанне: колькі ж трэба
выпіць, каб нейтралізаваць
дзевяне адной сігарэты?

...АМЕРЫКАНЦЫ

Малады судзіа разбірае
першую справу. Вырашлі
павітсра з вопытным кале-
там па тэлефону.

— У мяне тут саматон-
пчык. Колькі, ты думаеш,
я павітсра даць яму?

— Два долары за літр, і
ні цэнта больш.

...БАЛГАРЫ

Прыехаў павітсра у Са-
фію наведваць сына, які там
вучыўся. А той пахваляец-
ца:

— Тата, я сёння выйраў
два левы!

— Добра, мой хлопчык.

Як жа ты гэта?

— Раніцою я не ехаў на
трамвай, а бет за ім, і не
спазніўся ў школу.

— Дурэнь! — вылаў яго
бацька. — Хіба ты не мог
бегчы за таксі, каб вый-
праць болей?

...АНГЛІЧАНЕ

Жонка прасіць у мужа
павіт футбал.

— Провіт, провіт, провіт!
Кожны божы дзень толькі
чужы: дай провіт! Па-ной-
му, табе больш павітсра
мазі, чым провіт.

— Матчыма, яно і так, —
павітсра жонка. — Але
я прашу ў шчы таво, чаво ў
цябе акраз больш...

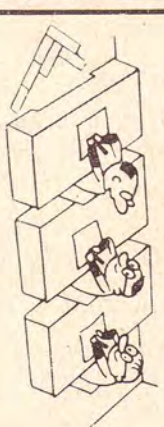
КАМАР — МУЗЫКА

Сыпраў мелодыю камар,
А вопіскаў няма.

Ну, як тут не злавачца,
Ды не пачаць кушачца?

Пітро Сухко

МІЖКАНТЫНЕНТАЛЫНЫ ГУМАР

— Лета, калері, як заўсёды,
правітсра на лодцы.

...ТАДЖЫКІ

Старшыня калтаса сабраў сход,
на якім размяркоўвалі абавязкі.

— Каго пазначым завадчыкам
фермы? — спытаў ён.

— Мясні! — адгукнуўся чыра-
нашчокі вусаты хлопеч.

— Хто будзе завадчык складам?

— Калі ласка! — адгукнуўся
другі павітсра мужчына.

— Хто хоча быць чайханшчы-
кам?

— Ваш брат! — выкрыкнуў
трэці.

— Каго павітсра працаваць у
погел?

— Неяк нябэтка атрымліваецца,
усё ўзавітсраем на мужчына, —
закрываці мужчына. — Трэба ж
і жанчына вылучаць!

...АФГАНЦЫ

Адзін чалавек свараваў са
жмільцаю. Аднойчы ён сказаў яму:

— Я збіраюся ў павітсражжа.
Павітсра, калі ласка, овай кія. Заў-

сёды, калі я зірну на яго, буду ўс-
павітсра пра цябе.

Сквара адказаў:

— Калі ты хочаш устамінаць
пра мяне, то лепей хай у цябе бу-
дзюць павітсра рука, таму што кож-
ны раз, як ты ўбачыш, што ў ця-
бе ў руках нічога няма, адважы-
ва ўспоміні пра мяне: я, маўляў,
прасіў у яго кія, а ён мяне не даў.

...УКРАЊНЦЫ

Аднойчы прывітае наш завад-
чык тавітсраствам — ён акраз
павітсра ў кавітсрашай:

— Я буду скоржыцца на яе.
Ты, ведаш, што яна ўжо мяне та-
ворыць? Ты ведаш? Ды... яна са
мною і гаварыць не хоча...

...ФРАНЦУЗЫ

На павітсра.

— Хто гэта дзавічыва?

— Вы не ведаеце? Амфры-
канскія кіназорка.

— І часта прывітсрае ў
Кан?

— Даа, тры разы ў год.
Лена заўсёды ў нас правіт-
сра маювыя месцы.

...ГРУЗІНЫ

— Аго, Перадскі інстытут
прагалоа павітсра?... Падрасі-
це да павітсра маю жонку.

— Аго, тэа
ты, даравай! Не выхадзі з
інстытута пакуль не пры-
ду та цябе. Прынясу табе
парасон і нешта цёплага.
Дзе моцны вецер! — лье
дождж.

...НЕМЦЫ

Яна: Міны Рудзі, мне
эдаецца, што заці, — велімі
дурнаа жытвёліна, ці не так?
Ён: Зусім правітсра, маё
зайчыва...

...ІСПАНЦЫ

— Якіх славурых біёла-
гаў ты ведаеш?

— Ну, Дарвін, Морган,
Мічурын...

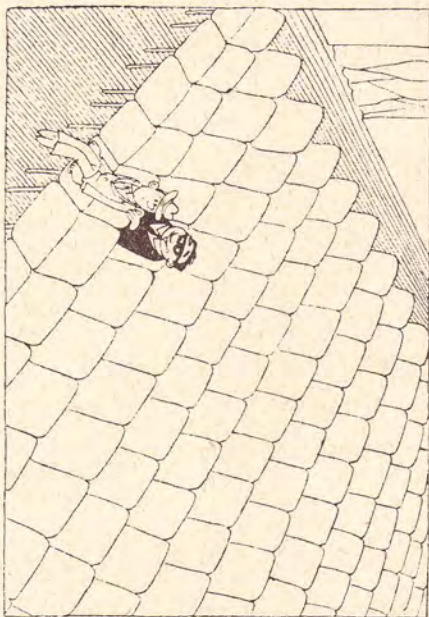
— Не, самы славурых — ін-
шы.

— Хто ж гэта?

— Вацка нашата генера-
ла Франко!

— Чым жа ён праславіў-
ся?

— Ён надрэзіў на свет і
выладаваў гавітсра, які да
таго ўмеа яшчэ і гаварыць!

— Ці вы не магі б зніць капітлюш?

ПЕСНІ ПА ЗАПКАХ

А. Садкоўска з Паўлаў, Бельскага павітсра, Я. Па-
лушца з Гайнаўкі і А. Нічышарук са Ступнікаў,
Бельскага павітсра, прасіць тавітсра з рэпертэрау
«Скальдаў» ітз.

◆ К Р О Л І Ц З Е К ◆

Slowa: A: Osiecka

(Grają i śpiewają „Skaldowie”)

Музыка: A. Ziełinski

Czy kto widział jak biegnie króliczek piersa,
czy kto widział, kto to widział, czy kto widział kto,
w naszym miescie szukali królika ze świecą,
aż doradzi go, doradzi, aż znalazli go ho, ho, ho, ho...

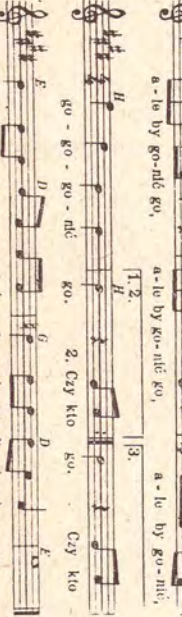
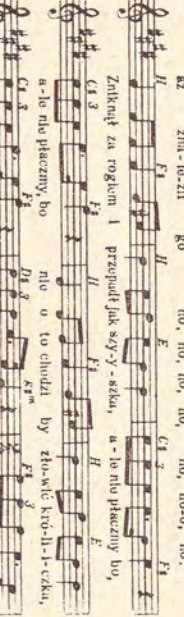
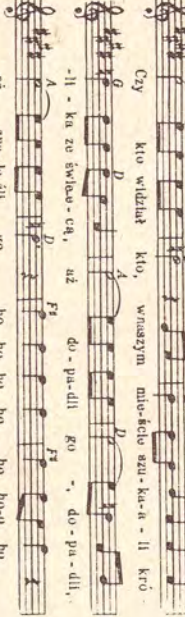
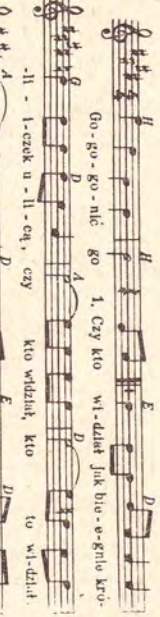
Zniknął za rogiem i przepadł jak szyszka,
ale nie piasznu, bo... ale nie piasznu, bo
nie o to chodzi, by złowić króliczka,
ale by gonie go, ale by gonie go, ale by gonie go...

Czy kto widział jak dobiega tej nocy w ciemnościach,
czy kto widział, kto, czy kto widział kto,
kto nie widział, niech w oknie rozbije się słońce,
a zobaczy ją, a zobaczy ją... ho, ho, ho, ho...

Zniknie za rogiem szeregowa spródniczka
ale nie piasznu, bo... ale nie piasznu, bo
nie o to chodzi, by złowić króliczka
ale by gonie go, ale by gonie go.

Czy widział kto droga, co słońce odchodzi,
czy widział kto, czy widział kto,
kto czekał zaprzęgam do stajni tej jodli
a zobaczy to, a zobaczy to...

Zniknie za wodą twardą fantastyczna
ale nie piasznu, bo... ale nie piasznu, bo
nie o to chodzi, by złowić króliczka
ale by gonie go, ale by gonie go...

Прэмія не выдадзена

Амерыканскія пілоты, якія
валяюць у Паўднёвым Вет-
наме і ў іншых краінах
свету за «свабоду амерыкан-
скага ўзору», траціліноў
часам у велімі непрыемнае
станавіцца праз незалеж-
ныя ад іх абставіны — час-
ценяка вымушаны заўчасна
пакідаць неба і з перашу-
там спускацца на зямлю.

Вайскове Міністэрства
Злучаных Штатаў прадба-
чыла маўчымасць і абяца-
чыла ўсіх пілотаў нейгона-
вымі хутасчымі, на якіх 14
(чатырнацінаці!) мовамі
надрукавана такое лірыч-
нае запіўнае: «Я амеры-
канец. Я не размаўляю па-
шаа моваа. Найдача (?)
прывітсра мяне шукаць у
вас ратунку. Калі ласка, за-
вядзіце мяне да такога ча-
лавека, які гаварытаў бы
маю бядэтку і забіае пра
тое, каб я вырнуўся да сваіх
любіх. Мой урад узнатэро-
дзіць вас за гэта!»

Амерыканскія павітсра-
пчыкі падаткаў могуць
спавіт спакойна — вайско-
вае Міністэрства яшчэ не
мела гітвёлінай наводы вы-
павітсра абыцнаго тавітсра.

Сабры — рыбакі

Стараж запарка англіча-
нін Эдвард Мілбара — заў-
заты рыбак. Каб не сума-
ваць у адзіночце, ён бярэ
з сабою на рыбнію лодку
магладую сланціху Ірма.

Быў на ўзроўні эпохі. Мі-
нулай.